

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

คติพจน์ประจำชาติ

“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

คติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคง ในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชียเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการ

เติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม มี ยุทธศาสตร์ ๖ ด้าน โดยยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เป็นด้านที่สำคัญที่สุด

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ต้องบรรลุเป้าหมายต่างๆ ทุก ๕ ปี เพื่อติดตามผลการพัฒนาประเทศ ดังนี้

- เป้าหมาย ๕ ปีแรก เศรษฐกิจสังคมมีการพัฒนามั่นคงและยั่งยืน
- เป้าหมาย ๑๐ ปี เป็นชาติการค้าทั้งภาคการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ
- เป้าหมาย ๑๕ ปี ประชากรมีคุณภาพ มีศักยภาพพัฒนาประเทศ และเกิดความเสมอภาคในสังคม
- เป้าหมาย ๒๐ ปี เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ระบบราชการมีประสิทธิภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง เป้าหมาย คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข”

ประกอบด้วย ๕ ประเด็นดังนี้

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีแนวคิด ๓ ประการ คือ

๑) **ต่อยอดอดีต** โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิตและจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

๒) **ปรับปรุงจจุบัน** เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

๓) **สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต** ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคมนวัตกรรมรวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด

ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ดังนี้

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

- เกษตรมีหลายประเภท เช่น เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ

- อุตสาหกรรมและบริการมีหลายประเภท เช่น อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมและบริการ การแพทย์ครบวงจร อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์ และอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

- การท่องเที่ยวมีหลายประเภท เช่น ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจท่องเที่ยวเชิงสุขภาพความงาม และแพทย์แผนไทย ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ และท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ถือเป็นด้านที่สำคัญที่สุดในยุทธศาสตร์ชาติฉบับนี้ ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ดังนี้

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ทั้งกาย ใจ สติปัญญา
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ
 - การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ ต้องการเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก “ครูสอน” เป็น “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยการการเรียนรู้”
 - พหุปัญญา หมายความว่า วิธีการเรียนรู้ที่แตกต่าง
 - ทฤษฎีพหุปัญญา เป็นของ ศาสตราจารย์โฮวาร์ด การ์ดเนอร์ Howard Gardner ซึ่งมีแนวคิดที่ว่าทุก ๆ คน สามารถเป็นคนฉลาดได้ ไม่ว่าด้านใดด้านหนึ่ง

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ดังนี้

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

หลักในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านนี้ คือ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ “มีความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน” และเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนต้องการสร้างสมดุล ๓ ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ดังนี้

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
 - (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 - (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ
 - การพัฒนาพื้นที่เชิงนิเวศน์ เน้นการพัฒนาให้เป็น “เมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน อุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์”

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมาย คือ “เป็นภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม”

ประกอบด้วย ๘ ประเด็น คือ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชน และทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผน ระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สอง ของยุทธศาสตร์ชาติ

การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงอยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมาย ของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์ภาพต่าง ๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผน ซึ่งอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการ ที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

การกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. **หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง** โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกัน บนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไข ระดับประเทศและระดับโลก ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้มีความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุล ในมิติต่างๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถ ในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์ความรู้ต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัย องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนabrลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒. **การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว”** โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย ๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “**อยู่รอด**” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชน ประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลง จากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้น ให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว ๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “**พอเพียง**” ในการปรับเปลี่ยน ปัจจัยที่ จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบและแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลง ของโลกยุคใหม่ และ ๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “**ยั่งยืน**” ในการผลักดัน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคม ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓. **เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติโดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่ บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง”** มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติ ของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัย สนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตน ในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. **การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว** โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐาน ทรัพยากร ธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นแผนระยะทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาที่ประเทศควรให้ความสำคัญและมุ่งดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติโดยคำนึงถึงพลวัตและเงื่อนไขการพัฒนา ที่ประเทศเผชิญอยู่ เพื่อเป็นแนวทางให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องปรับจุด เน้นการดำเนินงานมุ่งสู่การเสริมสร้างความสามารถของประเทศ ให้สอดคล้องกับแนวโน้มที่เปลี่ยนแปลงไป โดยระบุทิศทางการพัฒนาอย่างชัดเจน ส่งผลให้การพัฒนา ประเทศตั้งแต่ระดับทิศทาง โครงสร้าง นโยบาย ตลอดจนกลยุทธ์และกลไกในการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติ มีความเชื่อมโยงกันทุกระดับ และเป็นพลังในการนำพาประเทศไปสู่การบรรลุเป้าหมายระยะยาว อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ ประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ นอกเหนือจากที่ระบุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จะยังคงได้รับการเน้นย้ำให้ความสำคัญและขับเคลื่อนผ่าน

แผนระดับ ๒ อื่น ๆ ที่อยู่ในระนาบเดียวกัน โดยแผนระดับที่ ๒ ทั้ง ๔ แผน จะเป็นกลไกที่ช่วยถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อนประเทศในมิติต่าง ๆ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติในแผนระดับที่ ๓ ซึ่งเป็นแผนเชิงปฏิบัติที่ระบุการดำเนินงานภายใต้แผนงานโครงการที่มีความชัดเจนตามภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อที่จะสนับสนุนให้แผนระดับที่ ๒ และยุทธศาสตร์ชาติให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้บนความสอดคล้องเชื่อมโยงกันของแผนทุกระดับ

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้ถูกจัดทำขึ้น ให้เป็นแผนที่มีความชัดเจนในการกำหนดทิศทางและ เป้าหมายการพัฒนาประเทศที่ต้องการมุ่งเน้น โดยเริ่มต้นจากการสังเคราะห์ วิเคราะห์แนวโน้ม พร้อมทั้ง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นทั้งภายในประเทศ ภูมิภาค และระดับโลก เพื่อประเมิน ความท้าทายและโอกาสในการพัฒนาประเทศภายใต้บริบทเงื่อนไขข้อจำกัดที่ประเทศไทยต้องเผชิญ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยพิจารณาองค์ประกอบของการพัฒนาประเทศในมิติด้านต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยงหรือเป็นองค์ประกอบของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ระบุไว้ในยุทธศาสตร์ชาติอย่างรอบด้าน ก่อนนำมาสู่การกำหนดจุดเน้นเชิงเป้าหมายที่ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญและมุ่งเน้นดำเนินงานให้บรรลุผล ในระยะของแผนพัฒนาฯ เพื่อให้ประเทศพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืนและสามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนา ประเทศภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างสัมฤทธิ์ผล

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทาย ที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัด ของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจากการเปลี่ยนแปลงของ บริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาส ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงทีด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่า อย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่าง เต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายหลักของการพัฒนา ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่ มูลค่าของภาค การผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้ง ให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง และผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน ของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับ การผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถ ในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุ เป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ กลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของ ภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

รูปภาพ ความเชื่อมโยงหมุดหมายการพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

หมุดหมายการพัฒนา

“หมุดหมายการพัฒนา” เป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจ สร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยกำหนดหมุดหมาย ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

มิติที่ ๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม ดิจิทัลของอาเซียน

มิติที่ ๒ มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

มิติที่ ๓ มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

มิติที่ ๔ มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๓. SDGs : Sustainable Development Goals เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายและเป้าประสงค์การพัฒนาที่ยั่งยืน ๑๗ เป้าหมาย

➤ **เป้าหมายที่ ๑** ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ (End poverty in all its forms everywhere)

➤ **เป้าประสงค์ ๑.๑** ภายในปี ๒๕๗๓ ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมด ซึ่งในปัจจุบัน วัดจากคนที่มีความยากจนรายวันต่ำกว่า \$๑.๒๕ ต่อวัน

➤ **เป้าประสงค์ ๑.๒** ภายในปี ๒๕๗๓ ลดสัดส่วน ชาย หญิง และเด็ก ในทุกช่วงวัย ที่อยู่ภายใต้ความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง

➤ **เป้าประสงค์ ๑.๓** ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคม ที่เหมาะสมของแต่ละประเทศ และให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและเปราะบางภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑.๔** ภายในปี ๒๕๗๓ สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะ ที่ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของ

และควบคุมเหนือที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ในรูปแบบอื่น มรดกทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีใหม่ที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)

➤ **เป้าประสงค์ ๑.๕** ภายในปี ๒๕๗๓ สร้างภูมิคุ้มกัน และลดการเปิดรับและความเปราะบางต่อเหตุรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่างมีนัยสำคัญจากแหล่งที่หลากหลาย รวมไปถึงการยกระดับความร่วมมือเพื่อการพัฒนา เพื่อที่จะจัดให้มีแนวทางที่เพียงพอและคาดเดาได้ แก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ในการดำเนินงานตามแผนงานและนโยบายเพื่อยุติความยากจนในทุกมิติ

๒) สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุนความยากจน (pro-poor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเชิงเพศภาวะ (gender-sensitive) เพื่อจะสนับสนุนการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการขจัดความยากจน

➤ เป้าหมายที่ ๒

ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และ

ส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน (End hunger, achieve food security and improved nutrition and promote sustainable agriculture)

➤ **เป้าประสงค์ ๒.๑** ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคนโดยเฉพาะคนที่ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบาง อันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๒.๒** ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาคาดความต้องการสารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓ รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศว่าด้วยภาวะแคระแกร็นและผอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ภายในปี ๒๕๖๘

➤ **เป้าประสงค์ ๒.๓** เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรแบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและทรัพยากรและปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์มอย่างปลอดภัยและเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๒.๔** สร้างหลักประกันระบบการผลิตที่ยั่งยืนและสามารถนำไปปรับใช้ในระบบการเกษตรที่สามารถเพิ่มผลผลิตและการผลิตได้ ที่ช่วยรักษาระบบนิเวศน์ ที่เพิ่มความเข้มแข็งในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สภาพอากาศที่รุนแรง ความแห้งแล้ง น้ำท่วม และภัยพิบัติอื่นๆ ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อคุณภาพพื้นที่และดิน ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๒.๕** คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นาและที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์และพืชที่มีการจัดการที่ดีและความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและองค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) เพิ่มการลงทุนตลอดจนการยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานในชนบท การวิจัยเกษตรและการขยายบริการ การพัฒนาเทคโนโลยี และการทำธนาคารยีนของพืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๒) แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงทางการจัดการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทุกรูปแบบและมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของกรอบการพัฒนาโดฮา

๓) เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดเกษตรกรอาหารและตลาดอนุพันธ์สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณ เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารที่รุนแรง

เป้าหมายที่ ๓ **สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพ สำหรับทุกคนในทุกวัย** (Ensure healthy lives and promote well-being for all at all ages)

➤ **เป้าประสงค์ ๓.๑** ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลกให้ต่ำกว่า ๗๐ ต่อการเกิดมีชีพ ๑ แสนคน ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๓.๒** ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี โดยทุกประเทศมุ่งลดอัตราการตายในทารกแรกเกิดให้ต่ำถึง ๑๒ คน ต่อ การเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน และลดอัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ลงให้ต่ำถึง ๒๕ คน ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๓.๓** ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูก ละเลย และต่อสู้กับโรคตับอักเสบ โรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่ออื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๓.๔** ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสาม ผ่านทางการป้องกันและการรักษาโรค และสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๓.๕** เสริมสร้างการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางอันตราย

➤ **เป้าประสงค์ ๓.๖** ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกลงครึ่งหนึ่ง ภายในปี ๒๕๖๓

➤ **เป้าประสงค์ ๓.๗** สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงบริการ ข้อมูลการให้การศึกษาเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า รวมถึงการวางแผนครอบครัว และการผสมอนามัยเจริญพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๓.๘** บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

➤ **เป้าประสงค์ ๓.๙** ลดจำนวนการตายและการเจ็บป่วยจากสารเคมีอันตรายและจากมลพิษ และการปนเปื้อนทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี ๒๕๗๓

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) เสริมการดำเนินงานของกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบในทุกประเทศตามความเหมาะสม

๒) สนับสนุนการวิจัยและการพัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อประเทศกำลังพัฒนา ให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่สามารถซื้อหาได้ ตามปฏิญญาโดฮาความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าและการสาธารณสุข ซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้บทบัญญัติในความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าอย่างเต็มที่ในเรื่องการผ่อนปรนเพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะและโดยเฉพาะการเข้าถึงยาโดยถ้วนหน้า

๓) เพิ่มการใช้เงินที่เกี่ยวกับสุขภาพ และการสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษา กำลังคนด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก

๔) เสริมขีดความสามารถสำหรับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา ในเรื่อง การจ้างเดือนล่วงหน้า การลดความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพในระดับประเทศและระดับโลก

 เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Ensure inclusive and equitable quality education and promote lifelong learning opportunities for all)

➤ **เป้าประสงค์ ๔.๑** สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๔.๒** สร้างหลักประกันว่าเด็กชาย และเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนาการดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

➤ **เป้าประสงค์ ๔.๓** ให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษาวิชาเทคนิค อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยที่มีราคาที่สามารถจ่ายได้และมีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๔.๔** เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิค และอาชีพสำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดี และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๔.๕** ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๔.๖** สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ในสัดส่วนสูง ทั้งชายและหญิง สามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๔.๗** สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับ ส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมไปถึง การศึกษาสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและในมีส่วนร่วมของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) สร้างและยกระดับอุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษาที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศภาวะ และให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพสำหรับทุกคน

๒) ขยายจำนวนทุนการศึกษาในทั่วโลกที่ให้แก่สำหรับประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะ ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในแอฟริกา ในการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพ และโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์ในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

๓) เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินการผ่านความร่วมมือระหว่างประเทศในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี ๒๕๗๓

 เป้าหมายที่ ๕ บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิง ทุกคน (Achieve gender equality and empower all women and girls)

➤ **เป้าประสงค์ ๕.๑** ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่

➤ **เป้าประสงค์ ๕.๒** ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศ และการแสวงประโยชน์ในรูปแบบอื่น

➤ **เป้าประสงค์ ๕.๓** ขจัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควรโดยการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง

➤ **เป้าประสงค์ ๕.๔** ยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดเตรียมบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมให้ และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ

➤ **เป้าประสงค์ ๕.๕** สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพและมีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในทางการเมือง เศรษฐกิจ และภาคสาธารณะ

➤ **เป้าประสงค์ ๕.๖** สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเข้าเป็นเจ้าของที่ดิน การควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ

๒) เพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการให้อำนาจแก่ผู้หญิง

๓) เลือกใช้และเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการให้อำนาจแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

➤ **เป้าหมายที่ ๖** สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลให้มีการจัดการอย่างยั่งยืน และมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน (Ensure availability and sustainable management of water and sanitation for all)

➤ **เป้าประสงค์ ๖.๑** บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๖.๒** บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงสุขอนามัยที่พอเพียงและเป็นธรรม และยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิง และกลุ่มที่อยู่ใต้สถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๖.๓** ปรับปรุงคุณภาพน้ำ โดยการลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีอันตรายและวัตถุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่และการใช้ซ้ำที่ปลอดภัยอย่างยั่งยืนทั่วโลก ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๖.๔** เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วนและสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบความทุกข์จากการขาดแคลนน้ำ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๖.๕** ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือระหว่างเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๖.๖** ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำ และทะเลสาบ ภายในปี ๒๕๖๓

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและการสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถ ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขอนามัยซึ่งรวมถึงด้านการเก็บน้ำ การจัดเก็บ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่

๒) สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการ

น้ำและสุขอนามัย

เป้าหมายที่ ๗ **สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่ซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน** (Ensure access to affordable, reliable, sustainable and modern energy for all)

➤ **เป้าประสงค์ ๗.๑** สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงการบริการพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่ซื้อหาได้ และเชื่อถือได้ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๗.๒** เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผสมผสานการใช้พลังงานของโลก ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๗.๓** เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้น ๒ เท่า ภายในปี ๒๕๗๓

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) ยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัย และเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานทดแทน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยีเชื้อเพลิงฟอสซิลขั้นสูงและสะอาด และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด ภายในปี ๒๕๗๓

๒) ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานที่เป็นสมัยใหม่และยั่งยืนให้โดยถ้วนหน้าในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๘ **ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน** (Promote sustained, inclusive and sustainable economic growth, full and productive employment and decent work for all)

➤ **เป้าประสงค์ ๘.๑** ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ ๗ ต่อปี

➤ **เป้าประสงค์ ๘.๒** บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการทำให้หลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นในภาคส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและใช้แรงงานเข้มข้น

➤ **เป้าประสงค์ ๘.๓** ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่เหมาะสม ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ซึ่งรวมถึงผ่านทางการเข้าถึงบริการทางการเงิน

➤ **เป้าประสงค์ ๘.๔** ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิตอย่างต่อเนื่อง และพยายามที่จะไม่เชื่อมโยงระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน ๑๐ ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนโดยมีประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำในการดำเนินการไปจนถึงปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๘.๕** บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน

➤ **เป้าประสงค์ ๘.๖** ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีการศึกษา ที่ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๘.๗** ดำเนินมาตรการโดยทันทีและมีประสิทธิภาพเพื่อขจัดแรงงานบังคับ ยุติความเป็นทาสสมัยใหม่และการค้ามนุษย์ และยับยั้งและกำจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการ

เกณฑ์และการใช้ทหารเด็ก และยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบในปี ๒๕๖๘

➤ **เป้าประสงค์ ๘.๘** ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัย และมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ทำงานเสี่ยงอันตราย

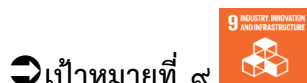
➤ **เป้าประสงค์ ๘.๙** ออกแบบและใช้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่จะสร้างงาน และส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๘.๑๐** เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อส่งเสริม และขยายการเข้าถึงการธนาคาร การประกัน และบริการทางการเงินแก่ทุกคน

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) เพิ่มความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) สำหรับประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านช่องทางของกรอบการทำงานแบบบูรณาการสำหรับความช่วยเหลือทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้าแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๒) พัฒนาและทำให้เกิดการดำเนินงานของยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานใน เยาวชนและดำเนินงานตามข้อตกลงเรื่องงานของโลกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

➤ **เป้าหมายที่ ๙** **สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม** (Build resilient infrastructure, promote inclusive and sustainable industrialization and foster innovation)

➤ **เป้าประสงค์ ๙.๑** พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความทนทาน ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของ มนุษย์ โดยมุ่งเป้าไปที่การเข้าถึงได้ในราคาที่สมเหตุสมผลและเท่าเทียมสำหรับทุกคน

➤ **เป้าประสงค์ ๙.๒** ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี ๒๕๗๓ ให้เพิ่มส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามสถานะ แวดล้อมของประเทศ และให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น ๒ เท่า ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

➤ **เป้าประสงค์ ๙.๓** เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สมเหตุสมผล ได้ให้แก่อุตสาหกรรมและวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้เพิ่มการผนวกกลุ่มเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและตลาด

➤ **เป้าประสงค์ ๙.๔** ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๙.๕** เพิ่มทุนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยี ของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี ๒๕๗๓ มีการส่งเสริมนวัตกรรม และให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนา ต่อประชากร ๑ ล้านคน และการใช้จ่ายในภาคสาธารณะและเอกชนในการวิจัย และพัฒนาให้เพิ่มมากขึ้น

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและทนทานในประเทศกำลังพัฒนา ผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยี และด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อย ที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

๒) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรมภายในประเทศกำลังพัฒนารวมถึง การให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์

๓) การเพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านข้อมูลและการสื่อสาร และพยายามที่จะจัดให้มีการเข้าถึง อินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สมเหตุสมผล สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ภายในปี ๒๕๗๓

 เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ (Reduce inequality within and among countries)

- **เป้าประสงค์ ๑๐.๑** สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและการบริการพื้นฐานที่พอเพียงปลอดภัย และในราคาที่สามารถจ่ายได้ และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี ๒๕๗๓
 - **เป้าประสงค์ ๑๐.๒** จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓
 - **เป้าประสงค์ ๑๐.๓** ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุม และยั่งยืน เพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓
 - **เป้าประสงค์ ๑๐.๔** เสริมความพยายามที่จะปกป้อง และคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม และทางธรรมชาติของโลก
 - **เป้าประสงค์ ๑๐.๕** ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบและลดการสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓
 - **เป้าประสงค์ ๑๐.๖** ลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากรในเขตเมือง รวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศ และการจัดการของเสียของเทศบาล และการจัดการของเสียอื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓
 - **เป้าประสงค์ ๑๐.๗** จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียวที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี ๒๕๗๓
- โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้
- ๑) สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในทางบวระหว่าง พื้นที่เมือง รอบเมือง และชนบท โดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค
 - ๒) ภายในปี ๒๕๗๓ เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการ เพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ความมีประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภูมิทัศน์ทางกายภาพที่ปลอดภัย และให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับ ให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเซเนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๗๓
 - ๓) สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงิน และวิชาการในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทานโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

 เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ทั่วถึง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน (Make cities and human settlements inclusive, safe, resilient and sustainable)

- **เป้าประสงค์ ๑๑.๑** สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและการบริการพื้นฐานที่พอเพียงปลอดภัย และในราคาที่สามารถจ่ายได้ และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี ๒๕๗๓
- **เป้าประสงค์ ๑๑.๒** จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓
- **เป้าประสงค์ ๑๑.๓** ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓
- **เป้าประสงค์ ๑๑.๔** เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและ

ทางธรรมชาติของโลก

➤ **เป้าประสงค์ ๑๑.๕** ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบและลดการสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๑.๖** ลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากรในเขตเมืองรวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศ และการจัดการของเสียของเทศบาล และการจัดการของเสียอื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๑.๗** จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียวที่ปลอดภัยครอบคลุม และเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี ๒๕๗๓ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในเส้นทาง ระหว่างพื้นที่เมือง รอบเมือง และชนบท โดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค

๒) ภายในปี ๒๕๖๓ เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการ เพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ความมีประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิคุ้มกันต่อภัยพิบัติ และให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับ ให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเช่นใดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๗๓

๓) สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงิน และวิชาการในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทานโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

➤ **เป้าหมายที่ ๑๒** **สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน** (Ensure sustainable consumption and production patterns)

➤ **เป้าประสงค์ ๑๒.๑** ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ ๑๐ ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา

➤ **เป้าประสงค์ ๑๒.๒** บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติ อย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๒.๓** ลดขยะเศษอาหารของโลกลงครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและ ผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหารจากระบบการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๒.๔** บรรลุเรื่องการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดตลอดวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้นด้วยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อจะลดผลกระทบทางลบต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี ๒๕๖๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๒.๕** ลดการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกัน การลดปริมาณ การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๒.๖** สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และผนวกข้อมูลด้านความยั่งยืนลงในวงจรการรายงานของบริษัทเหล่านั้น

➤ **เป้าประสงค์ ๑๒.๗** ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่ยั่งยืน ตามนโยบายและการให้ลำดับความสำคัญของประเทศ

➤ **เป้าประสงค์ ๑๒.๘** สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและความตระหนักถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี ๒๕๗๓

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถ

ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น

๒) พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อจะติดตามตรวจสอบผลกระทบของการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

๓) ทำให้การอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริโภคที่สิ้นเปลืองมีความสมเหตุสมผล โดยกำจัดการบิดเบือนทางการตลาดโดยให้สอดคล้องสถานะแวดล้อมของประเทศ รวมถึงการปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้นในที่ยังมีการใช้อยู่ เพื่อให้สะท้อนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยคำนึงอย่างเต็มที่ถึงความจำเป็นและเงื่อนไขที่เจาะจงของประเทศกำลังพัฒนาและลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นที่จะมีต่อการพัฒนาของประเทศเหล่านั้นในลักษณะที่เป็นการคุ้มครองคนจนและชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

 เป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบที่เกิดขึ้น (Take urgent action to combat climate change and its impacts)

➤ **เป้าประสงค์ ๑๓.๑** เสริมภูมิทัศน์ด้านทุนและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

➤ **เป้าประสงค์ ๑๓.๒** บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบายยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ

➤ **เป้าประสงค์ ๑๓.๓** พัฒนาการศึกษ การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์และของสถาบันในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบ การเตือนภัยล่วงหน้า

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกมัดต่อประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่งให้ได้จำนวน ๑ แสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี ๒๕๖๓ เพื่อจะแก้ปัญหาค่าใช้จ่ายของประเทศกำลังพัฒนาในบริบทของการดำเนินการด้านการลดก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญและมีความโปร่งใสในการดำเนินงานและทำให้กองทุน Green Climate Fund ดำเนินการอย่างเต็มที่โดยเร็วที่สุดผ่านการให้ทุน

๒) ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผน และการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และให้ความสำคัญต่อผู้หญิงเยาวชน และชุมชนท้องถิ่นและชายขอบ

 เป้าหมายที่ ๑๔ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Conserve and sustainably use the oceans, seas and marine resources for sustainable development)

➤ **เป้าประสงค์ ๑๔.๑** ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภทอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะจากกิจกรรมบนแผ่นดิน รวมถึงเศษซากขยะในทะเลและมลพิษจากธาตุอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี ๒๕๖๘

➤ **เป้าประสงค์ ๑๔.๒** บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิทัศน์ด้านทุนและปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟู เพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๔.๓** ลดและแก้ปัญหาลผลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่านทางการเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

➤ **เป้าประสงค์ ๑๔.๔** ภายในปี ๒๕๗๓ ให้กำกับอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องการเก็บเกี่ยวและยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมายที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟู

มวลงปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดในระดับที่สามารถไปถึงจุดสูงสุดที่ให้ผลตอบแทนแบบยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น

➤ **เป้าประสงค์ ๑๔.๕** ภายในปี ๒๕๗๓ อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

➤ **เป้าประสงค์ ๑๔.๖** ภายในปี ๒๕๗๓ ยับยั้งรูปแบบการอุดหนุนการประมงบางอย่างที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว ตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสมและมีประสิทธิผลสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก

➤ **เป้าประสงค์ ๑๔.๗** ภายในปี ๒๕๗๓ เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่องการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการท่องเที่ยว

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลของคณะกรรมการสมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาล เพื่อจะพัฒนาคุณภาพมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเลมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๒) จัดให้มีการเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาดสำหรับชาวประมงพื้นบ้านรายเล็ก

๓) เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน

๖ **เป้าหมายที่ ๑๕** ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ (Protect, restore and promote sustainable use of terrestrial ecosystems, sustainably manage forests, combat desertification, and halt and reverse land degradation and halt biodiversity loss)

➤ **เป้าประสงค์ ๑๕.๑** สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจัดในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๕.๒** ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๕.๓** ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูป่าที่ดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงแผ่นดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ความแห้งแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงโลกที่ไร้ความเสื่อมโทรมของที่ดิน ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๕.๔** สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อจะเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศเหล่านั้นที่จะให้ผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๕.๕** ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของดินที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี ๒๕๗๓ จะปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

➤ **เป้าประสงค์ ๑๕.๖** สร้างหลักประกันว่าจะมีการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้

ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม

➤ **เป้าประสงค์ ๑๕.๗** ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการค้าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

➤ **เป้าประสงค์ ๑๕.๘** นำมาตรการมาใช้เพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรายในระบบนิเวศบกและน้ำและควบคุมหรือขจัด priority species ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๕.๙** บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การวางแผนกระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืน และจัดหาแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า

๒) เพิ่มทุนการสนับสนุนในระดับโลกสำหรับความพยายามที่จะต่อสู้กับการล่า การเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

๓) ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่งเพื่อการอนุรักษ์และการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

➤ เป้าหมายที่ ๑๖

ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึง

ความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ (Promote peaceful and inclusive societies for sustainable development, provide access to justice for all and build effective, accountable and inclusive institutions at all levels)

➤ **เป้าประสงค์ ๑๖.๑** ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

➤ **เป้าประสงค์ ๑๖.๒** ยุติการข่มเหง การใช้หาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก

➤ **เป้าประสงค์ ๑๖.๓** ส่งเสริมนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมแก่ทุกคน

➤ **เป้าประสงค์ ๑๖.๔** ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงินเสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไป และต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๖.๕** ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ

➤ **เป้าประสงค์ ๑๖.๖** พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ

➤ **เป้าประสงค์ ๑๖.๗** สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

➤ **เป้าประสงค์ ๑๖.๘** ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันโลกาภิบาล

➤ **เป้าประสงค์ ๑๖.๙** จัดให้มีเอกลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีผู้ตีบท ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๖.๑๐** สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำผ่าน

ทางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกันความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม

๒) ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

➔ **เป้าหมายที่ ๑๗** เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน (Strengthen the means of implementation and revitalize the Global Partnership for Sustainable Development)

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๑** เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงผ่านทางการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อพัฒนาขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บภาษีและรายได้อื่นๆ ของรัฐ

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๒** ประเทศพัฒนาแล้ว จะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการโดยเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุเป้าหมายการมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ ๐.๗ สำหรับให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา และมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ ๐.๑๕ ถึง ๐.๒๐ สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยสนับสนุนให้ผู้ให้ ODA พิจารณาตั้งเป้าหมายที่จะให้มีสัดส่วน ODA/GNI ถึงอย่างน้อยร้อยละ ๐.๒๐ สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๓** ระดมทรัพยากรทางการเงินเพิ่มเติม จากแหล่งที่หลากหลาย ไปยังประเทศกำลังพัฒนา

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๔** ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่ประสานงานกันที่มุ่งส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ตามความเหมาะสม และแก้ปัญหานี้ต่างประเทศของประเทศที่ยากจนและมีหนี้สินในระดับสูงเพื่อลดการประสบปัญหาหนี้

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๕** ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๖** เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้-ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติและผ่านทางกลไกอำนวยการความสะอาดด้านเทคโนโลยีของโลก

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๗** ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยความสะดวกแก่ประเทศกำลังพัฒนารวมทั้งตามเงื่อนไขสิทธิพิเศษตามที่ตกลงร่วมกัน

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๘** ให้ธนาคารเทคโนโลยี และกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ภายในปี ๒๕๘๐ และเพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนที่สำคัญ

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๙** เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิภาพและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้-ใต้-ใต้ และไตรภาคี

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๑๐** ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มีกติกา เปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านการสิ้นสุดการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโดฮา

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๑๑** เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดให้สูงขึ้น ๒ เท่าในปี ๒๕๖๖

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๑๒** ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาด

ปลอดภาษีและปลอดการจำกัดปริมาณในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับการตัดสินใจขององค์การการค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ใช้กับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะมีความโปร่งใสและเรียบง่าย และมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๑๓** เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคของโลก โดยรวมถึงผ่านทางการประสานงานนโยบายและความสอดคล้องเชิงนโยบาย

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๑๔** ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๑๕** เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบายเพื่อการขจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๑๖** ยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และทรัพยากรเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๑๗** สนับสนุนการส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม โดยสร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๑๘** ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการตรวจวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี ๒๕๗๓

๔. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ระยะเวลา ๕ ปี ฉบับทบทวน พ.ศ.๒๕๖๖

ข้อมูลเพื่อการพัฒนา พื้นฐานทางกายภาพ

ความเป็นมา การบริหารงานยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด เป็นรูปแบบใหม่ของการบริหารงานแบบบูรณาการ โดยการรวมกลุ่มจังหวัดที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงในด้านต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งจะช่วยให้การวางกรอบทิศทางการ พัฒนา และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีระบบร่วมกันแก้ไขปัญหาระหว่างกลุ่มจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ เห็นชอบ การปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัด เป็น ๑๘ กลุ่มจังหวัด ๖ ภาค กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดราชบุรี จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดสุพรรณบุรี โดยกำหนดให้จังหวัดราชบุรีเป็นที่ตั้งศูนย์ปฏิบัติการกลุ่ม จังหวัด เพื่อเป็นศูนย์ ประสานงานและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดไปสู่การปฏิบัติที่บรรลุผลสัมฤทธิ์ กลุ่มจังหวัดภาค กลางตอนล่าง ๑ แต่ละจังหวัดเป็นจังหวัดขนาดกลางที่มีจำนวนประชากรใกล้เคียงกัน จัดอยู่ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกของ กรุงเทพมหานครมีสภาพภูมิประเทศที่มีระบบชลประทานครอบคลุมเกือบทุกพื้นที่ เช่น แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำแม่กลอง และ แม่น้ำแควไหลผ่าน มีเขื่อนศรีนครินทร์และเขื่อนวชิราลงกรณ์ เป็นแหล่งกักเก็บน้ำไว้ใช้ในการผลิต กระแสไฟฟ้า เหมาะแก่ การเพาะปลูกพืชและการเกษตรที่สำคัญได้แก่ ข้าว อ้อย ผลไม้ พืชผัก มันสำปะหลัง รวมทั้งเป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรม แปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกอย่างครบวงจรและเป็นพื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย มีแนวเขตชายแดนติดต่อกับ ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ระยะทางประมาณ ๔๔๐ กิโลเมตรเหมาะแก่การค้าชายแดนทำให้กลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนล่าง ๑ จึงได้ชื่อว่า “ดินแดนมหัศจรรย์ แห่งสายน้ำและขุนเขา” เป็นพื้นที่เหมาะแก่การพัฒนาในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างดี

ตามมติคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนากลุ่มจังหวัด (ก.บ.ภ.) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ได้เห็นชอบนโยบาย หลักเกณฑ์ วิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ โดยกำหนดให้กลุ่มจังหวัดดำเนินการตามมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๗ วรรค ๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงาน จังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๕๑ คือกรณีแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นหัวหน้ากลุ่ม จังหวัด นำร่างแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ รับฟังความคิดเห็นในการ ประชุมปรึกษาหารือร่วมกันกับบุคคลจากภาคส่วนต่างๆ ในกลุ่มจังหวัด และเมื่อได้ผลการรับฟังความคิดเห็นแล้วให้นำผล การประชุมและข้อคิดเห็นของที่ประชุมเสนอคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เพื่อปรับปรุงแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดให้สมบูรณ์ต่อไปกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง๑ได้ร่วมกับคณะอนุกรรมการบริหารงานตามประเด็นการ พัฒนาดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาร่างแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ประจำปี งบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ ระหว่างวันที่ ๑๙ -๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และได้จัดประชุมรับฟังความ คิดเห็นร่างแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ และร่าง แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Cisco Webex Meetings) หลังจากนั้นในวันเดียวกันได้ประชุมคณะกรรมการ บริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ภ.) กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง ๑ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Cisco Webex Meetings) เพื่อนำผลความคิดเห็นดังกล่าวเสนอคณะกรรมการ บริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ภ.) พิจารณา ให้ความเห็นชอบ โดยได้ข้อสรุปทิศทางการพัฒนาของ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ดังนี้

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑

จุดมุ่งเน้น

๑. การผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย (ข้าว พืชผัก ผลไม้ ปศุสัตว์ และการประมง)
๒. การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงประวัติศาสตร์และเชิงศิลปวัฒนธรรม ภายใต้อัตลักษณ์ที่มีคุณภาพ
๓. การพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการค้าชายแดน และการค้าผ่านแดนตะวันตก

วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางการผลิตและการตลาดสินค้าภาคเกษตร อุตสาหกรรมปลอดภัย การท่องเที่ยวคุณภาพเชิงสร้างสรรค์และการค้าภาคตะวันตก”

พันธกิจ

๑. ปรับปรุงโครงสร้างการดำเนินงานทางเศรษฐกิจของชุมชน เกษตรกร วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์และวิสาหกิจขนาดย่อม ให้มีความสามารถในการแข่งขัน ก้าวทันเทคโนโลยีรู้ทันบริบทโลก รอดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่การมีรายได้ที่มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน
๒. สร้างและประสานความร่วมมือในการพัฒนาเครือข่ายระหว่างภาคเอกชน ชุมชนประชาคมและภาครัฐ รวมถึงเครือข่ายภายใน ในการพัฒนาส่งเสริมระบบดำเนินงานทางเศรษฐกิจและความมั่นคงในกลุ่มจังหวัด
๓. ปรับปรุง สนับสนุน และส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่มีการเชื่อมโยงกัน และการพัฒนาทางเศรษฐกิจร่วมกันของกลุ่มจังหวัด
๔. พัฒนาระบบติดตามและประเมินผล รวมถึงกลไกในการขับเคลื่อนโครงการ/กิจกรรมของกลุ่มจังหวัดให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์

เป้าประสงค์รวม

เศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนมั่งคั่ง ความสุขที่ยั่งยืน โดย

๑. เศรษฐกิจมั่นคง ประเมินจากอัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด เพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ ๒.๕
๒. ประชาชนมั่งคั่ง ประเมินจากมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
๓. ความสุขที่ยั่งยืน ประเมินจากค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ (GINI INDEX) กลุ่มจังหวัด ลดลงเฉลี่ย ๐.๐๐๕

ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย ๓ ประเด็น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม สู่มาตรฐานสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ศูนย์กลางการท่องเที่ยวคุณภาพเชิงสร้างสรรค์ ด้านนิเวศน์ สุขภาพ วัฒนธรรมในพื้นที่ ประวัติศาสตร์ภาคตะวันตกและอารยธรรมทวารวดี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนให้มีศักยภาพ ผลักดันเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ นำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มุ่งพัฒนาในหลายด้าน เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ และเกิดความสุขสูงสุดกับชาวจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีวิสัยทัศน์ ดังนี้ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นองค์กรชั้นนำ ด้านการผลิตอาหาร ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพได้มาตรฐาน เป็นศูนย์กลางการศึกษา การกีฬา การท่องเที่ยว การดนตรี การอาชีพ ใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน มีคุณภาพชีวิตที่ดี ประชาชนมีความสุข และปลอดภัย”

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรอุตสาหกรรม เกษตรอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การแปรรูป และผลิตภัณฑ์ เพื่อการบริโภคและการส่งออก

- เป้าประสงค์**
- ๑.๑) เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ สินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและเกษตรอุตสาหกรรม และส่งเสริมการส่งออกสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม
 - ๑.๒) เพิ่มมูลค่าและคุณภาพด้านผลิตภัณฑ์อาหาร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาการท่องเที่ยวและการกีฬา เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

- เป้าประสงค์**
- ๒.๑) เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้า ท้องถิ่น
 - ๒.๒) พัฒนาบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติฯ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว และแหล่งอนุรักษ์พันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ที่ยั่งยืน
 - ๒.๓) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมพร้อมส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในท้องถิ่น ให้ได้มาตรฐาน
 - ๒.๔) พัฒนาและสร้างสรรค์ด้านการดนตรีให้ได้มาตรฐานสู่สากล
 - ๒.๕) พัฒนากีฬาระดับพื้นฐานและกีฬาเพื่อมวลชน
 - ๒.๖) ส่งเสริม และพัฒนาการกีฬาสู่ระดับอาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- เป้าประสงค์**
- ๓.๑) เสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีและแก้ไขปัญหาความยากจน
 - ๓.๒) เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันละบรรเทาสาธารณภัย การแก้ไขปัญหาอาชญากรรม และนโยบายรัฐ
 - ๓.๓) เสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้ประชาชนตามแนวยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข
 - ๓.๔) สนับสนุนส่งเสริมแนวนโยบายคนดีศรีสุพรรณ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การขยายฐานโอกาสและคุณภาพในการศึกษาทุกระดับให้ตรงกับความต้องการประชาชน

- เป้าประสงค์**
- ๔.๑) เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานการศึกษาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมควบคู่การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสู่ความยั่งยืน

- เป้าประสงค์**
- ๕.๑) มีการอนุรักษ์ ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัด

ให้อำนาจหน่วยงานนโยบายอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริมสถาบันของชาติและการนำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหาร
และบริการเพื่อประโยชน์ของประชาชน

- เป้าประสงค์**
- ๖.๑) การเทิดทูนสถาบันสำคัญของชาติ
 - ๖.๒) ยกระดับคุณภาพการบริหารและการบริการด้วยความโปร่งใส
 - ๖.๓) บูรณาการตามหลักธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคให้อยู่ในเกณฑ์ที่ดี
ได้มาตรฐาน

- เป้าประสงค์**
- ๗.๑) มีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคที่ดีขึ้นและก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างสูงสุด
 - ๗.๒) ส่งเสริมการจัดระบบผังเมืองรวม กำหนดเขตพื้นที่ในการก่อสร้างต่าง ๆ

๖. แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี

“เมืองเกษตรกรรมยั่งยืน เศรษฐกิจเข้มแข็ง คุณภาพชีวิตดี สังคมมีสุข”

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน เพื่อการแข่งขันทางการค้า และการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๑ วัตถุประสงค์

- ๑) ผลผลิต/ผลิตภัณฑ์การเกษตรในจังหวัดยกระดับสู่มาตรฐานความปลอดภัย(Food safety)
- ๒) ผลผลิต/ผลิตภัณฑ์การเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมยกระดับรายได้ให้กับเกษตรกร

๑.๒ เป้าหมาย

- ๑) เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้การรับรองมาตรฐาน GAP/PGS/GMS/organic
- ๒) พื้นที่ทำการเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น ๓) รายได้สุทธิทางการเกษตรต่อครัวเรือนต่อปีของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ

๑.๓ ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกร เข้าร่วมโครงการการรับรองมาตรฐานGAP/PGS/GMS/organic เทียบจากจำนวนเกษตรกรที่ได้รับรองมาตรฐานทั้งหมด
- ๒) จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น
- ๓) ร้อยที่เพิ่มขึ้นของรายได้สุทธิทางการเกษตรต่อครัวเรือนต่อปีของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ

๑.๔ แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมเทคโนโลยี นวัตกรรม การผลิต และพัฒนาศักยภาพผลิตผล/ผลิตภัณฑ์ ทางเกษตร/OTOP/เกษตรอุตสาหกรรม ให้มีคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน เพื่อเพิ่มมูลค่าและ ใช้ทรัพยากรทางการเกษตรอย่างยั่งยืน
- ๒) พัฒนาและส่งเสริมสุพรรณบุรีเป็นเมืองสมุนไพรอย่างยั่งยืนและครบวงจร
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาตลาดสินค้าเกษตร/เกษตรแปรรูป/สินค้า OTOP/สินค้าแบรนด์ ของจังหวัดสุพรรณบุรี และส่งเสริมกลุ่มธุรกิจ SMEs/Start Up/OTOP/วิสาหกิจชุมชน/กลุ่มธุรกิจเพื่อสังคม (SE) ด้วย BCG โมเดล
- ๔) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาสินค้าเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและการกีฬา เพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ของจังหวัดสุพรรณบุรี

๒.๑ วัตถุประสงค์

- ๑) นักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
- ๒) อุตสาหกรรมการกีฬาและการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา
- ๓) แหล่งท่องเที่ยว การบริการและการกีฬา ของจังหวัดที่ได้มาตรฐานและเป็นอัตลักษณ์
- ๔) จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นเมืองท่องเที่ยวสร้างสรรค์

๒.๒ เป้าหมาย

- ๑) จำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีเพิ่มมากขึ้น
- ๒) รายได้จากการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีเพิ่มมากขึ้น
- ๓) ส่งเสริมการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เป็นอัตลักษณ์

๒.๓ ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว
- ๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
- ๓) มีโครงการที่ส่งเสริมการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว

๒.๔ แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาสินค้า บริการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายบนอัตลักษณ์ พื้นถิ่นของชุมชนและจังหวัดที่ได้มาตรฐาน
- ๒) พัฒนาปัจจัย/โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและได้มาตรฐาน
- ๓) ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่เมืองสร้างสรรค์เพื่อคนทั้งมวล (Tourism for all) และ การท่องเที่ยววิถีใหม่ (New-next normal)
- ๔) ส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาดังแต่ระดับชุมชนถึงระดับประเทศตลอดจนระดับนานาชาติ และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
- ๕) ยกระดับศักยภาพด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงรุก ๖) พัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบครบวงจร ด้วย BCG Model

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมสู่ความยั่งยืน

๓.๑ วัตถุประสงค์

- ๑) ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์
- ๒) สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดี
- ๓) ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๒ เป้าหมาย

- ๑) ชยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง
- ๒) คุณภาพน้ำในแม่น้ำสายหลักอยู่ในเกณฑ์ดีเพิ่มขึ้น
- ๓) พื้นที่สีเขียวและป่าเศรษฐกิจในจังหวัดสุพรรณบุรีเพิ่มขึ้น

๓.๓ ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง
- ๒) ร้อยละของคุณภาพน้ำในแม่น้ำสายหลักอยู่ในเกณฑ์ดีเพิ่มขึ้น
- ๓) จำนวนพื้นที่สีเขียวและป่าเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น

๓.๔ แนวทางการพัฒนา

- ๑) อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ และเพิ่มพื้นที่สีเขียวโดยการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๒) อนุรักษ์และพัฒนาที่ดิน
- ๓) บูรณาการการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ รวมทั้งการอนุรักษ์ฟื้นฟูคุณภาพน้ำ
- ๔) ลดการเผาในพื้นที่โล่งในพื้นที่เกษตรกรรมและพื้นที่ป่า โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ๕) การบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- ๖) การอนุรักษ์พลังงาน และส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๔.๑ วัตถุประสงค์

- ๑) ประชาชนมีทักษะในการดำรงชีวิตและเรียนรู้ได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและโรคอุบัติใหม่

๒) ประชาชนทุกช่วงวัยมีสุขภาวะที่ดี ทั้งด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต สิ่งแวดล้อม สวัสดิการ และสวัสดิภาพ

๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนา

๔.๒ เป้าหมาย

๑) เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ของ จังหวัดสุพรรณบุรี

๒) ประชาชนทุกช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตตามแนววิถีใหม่ (New Normal) โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓) ประชาชนมีสุขภาวะที่พึงประสงค์

๔) ประชาชนสามารถเข้าถึงระบบสวัสดิการสังคม

๔.๓ ตัวชี้วัด

๑) ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเหมาะสมและสอดคล้องกับ สถานการณ์ของจังหวัดสุพรรณบุรี

๒) จำนวนประชาชนทุกช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตตามแนววิถีใหม่ (New Normal) โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓) ร้อยละของประชาชนที่มีสุขภาวะที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น

๔) ร้อยละของประชาชนที่เข้าถึงระบบสวัสดิการสังคม

๔.๔ แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูง และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

๒) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกช่วงวัยมีความรู้ ความสามารถโดยการเข้าถึงแหล่งความรู้ ทักษะ ในการประกอบอาชีพ และการเข้าถึงด้านบริการทางสังคมตามแนววิถีใหม่ (New Normal) และหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง

๓) ส่งเสริมการบูรณาการการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุให้ยั่งยืน

๔) ยกระดับมาตรฐานการพัฒนาพื้นที่สาธารณะและที่อยู่อาศัย และสร้างความตระหนักให้ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี

๕) ส่งเสริมสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษาและสถาบันการศาสนา ชุมชน สื่อมวลชนและภาคเอกชนให้มีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์

๖) เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและชุมชน

๗. แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์

“องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชั้นนำทางการศึกษา การกีฬา การท่องเที่ยว การดนตรี และการอาชีพ เป็นเมืองสะอาดสวยงาม ปราศจากมลพิษ ชีวีตเป็นสุขปลอดภัย”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ๗ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรม เกษตรอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การแปรรูปและผลิตภัณฑ์ เพื่อการบริโภคและส่งออก ประกอบด้วย

เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ ๑ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ สินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและเกษตรอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การส่งออกสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๒ เพิ่มมูลค่าและคุณภาพด้านผลิตภัณฑ์อาหาร

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๒ สนับสนุนและพัฒนาข้อมูลสารสนเทศด้านการผลิตและด้านการตลาดให้เกิดความก้าวหน้าและทันกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน

กลยุทธ์ที่ ๓ สนับสนุนการสร้างเครือข่าย องค์กรต่างๆ เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๔ คุณภาพความปลอดภัยและความมั่นคงด้านอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและการกีฬา เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย

เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ ๑ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าท้องถิ่น

เป้าประสงค์ที่ ๒ พัฒนาบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติฯ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งอนุรักษ์พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ที่ ๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมพร้อมส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน

เป้าประสงค์ที่ ๔ พัฒนาและสร้างสรรค์ด้านดนตรีให้ได้มาตรฐานสู่สากล

เป้าประสงค์ที่ ๕ พัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานและกีฬาเพื่อมวลชน

เป้าประสงค์ที่ ๖ ส่งเสริมและพัฒนากีฬาสู่ระดับอาชีพ

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมกิจกรรมประเพณี และวัฒนธรรมเพื่อการอนุรักษ์ และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างและพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมสินค้าและผลิตภัณฑ์ OTOP ทั้งทางด้านเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมกิจกรรมด้านดนตรี และนันทนาการ

กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาบึงฉวากให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับสากล

กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมพัฒนากีฬาเพื่อก้าวสู่ความเป็นเลิศ

กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมการเล่นกีฬาเพื่อออกกำลังกายของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๘ ส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาระดับเยาวชนในสถานศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประกอบด้วย

เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ ๑ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีและแก้ไขปัญหาความยากจน

เป้าประสงค์ที่ ๒ สร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การแก้ไขปัญหายาเสพติด และนโยบายของรัฐ

เป้าประสงค์ที่ ๓ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้ประชาชนตามยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข

เป้าประสงค์ที่ ๔ สนับสนุนส่งเสริมแนวนโยบายคนดีศรีสุพรรณ

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมตามเกณฑ์เมืองไทยแข็งแรง (Healthy Thailand)

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนครอบคลุมระดับจังหวัด

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาคนเป็นพื้นฐานเพื่อการพัฒนาสังคม เช่นโครงการคนดีศรีสุพรรณ

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมพัฒนาระบบข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนา

คุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การขยายฐานโอกาสและคุณภาพในการศึกษาทุกระดับให้ตรงกับความต้องการประชาชน ประกอบด้วย

เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ ๑ เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานการศึกษาชาติ

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสถาบันการศึกษาทุกระดับ สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กระดับตำบล และพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๒ ยกระดับคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาในทุกระดับทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมควบคู่การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสู่ความยั่งยืน ประกอบด้วย

เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ ๑ มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดให้เอื้ออำนวยประโยชน์อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ฟื้นฟูคุณภาพแม่น้ำท่าจีนและคลองสาขาให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาแหล่งน้ำและทรัพยากรธรรมชาติให้มีความสมดุล

กลยุทธ์ที่ ๓ การจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีระบบ

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมพื้นที่สีเขียวและการใช้พลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริมสถาบันของชาติและการนำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารและบริการเพื่อประโยชน์ของประชาชน ประกอบด้วย

เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ ๑ การเทิดทูนสถาบันของชาติ

เป้าประสงค์ที่ ๒ ยกระดับคุณภาพการบริหารและการบริการด้วยความโปร่งใส

เป้าประสงค์ที่ ๓ บูรณาการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ บริการประชาชนด้วยความรวดเร็วและโปร่งใส

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการทำงานร่วมกันในทุกภาคฝ่ายทั้งภาคราชการและเอกชน

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมองค์กรตรวจสอบภาคประชาชน

ประกอบด้วย

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการบูรณาการแบบพหุภาคีและจริยธรรม คุณธรรม

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยและเทิดทูนสถาบันของชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคให้อยู่ในเกณฑ์ที่ดีได้มาตรฐาน

อย่างสูงสุด

เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ ๑ มีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคที่ดีขึ้นและก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน

เป้าประสงค์ที่ ๒ ส่งเสริมการจัดระบบผังเมืองรวม กำหนดพื้นที่ในการก่อสร้างต่าง ๆ

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้เป็นไปตามมาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๒ ปรับปรุงสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้มีมาตรฐานครอบคลุมทั้งจังหวัด

กลยุทธ์ที่ ๓ การจัดทำผังเมืองรวม ระบบการคมนาคมและการขนส่ง

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมกิจกรรมประชาพิจารณ์ ก่อเกิดกระบวนการในการจัดทำโครงการกิจกรรมต่างๆ

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมการติดตามประเมินผลในรูปแบบงานวิจัย ฯลฯ

๘ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มหา

๒.๑) วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มหา ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงให้เห็นสิ่งที่เป็นอย่างอยู่ และเสนอความมุ่งมั่นเป็นทิศทาง จุดยืนที่ต้องการผลักดันให้เกิดขึ้น อันเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางร่วมกับทุกฝ่าย เพื่อเป็นการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มหา ให้มีความเจริญก้าวหน้าทุกด้าน และแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง ตรงตามความต้องการของประชาชน ดังนี้

“ตำบลจรเข้มหาเป็นตำบลแห่งการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อความสุขที่ยั่งยืน”

๒.๒) ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้กำหนดแนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แยกเป็น ๖ ยุทธศาสตร์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มหา

๒.๑) วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มหา ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงให้เห็นสิ่งที่เป็นอย่างอยู่ และเสนอความมุ่งมั่นเป็นทิศทาง จุดยืนที่ต้องการผลักดันให้เกิดขึ้น อันเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางร่วมกับทุกฝ่าย เพื่อเป็นการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มหา ให้มีความเจริญก้าวหน้าทุกด้าน และแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง ตรงตามความต้องการของประชาชน ดังนี้

“ตำบลจรเข้มหาเป็นตำบลแห่งการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อความสุขที่ยั่งยืน”

๒.๒) ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้กำหนดแนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แยกเป็น ๖ ยุทธศาสตร์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม

- ๑.๑ การส่งเสริมสนับสนุนด้านสาธารณสุข
- ๑.๒ การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- ๑.๓ การส่งเสริมสนับสนุนความเข้มแข็งแก่ชุมชน
- ๑.๔ การส่งเสริมสนับสนุนด้านนันทนาการและส่งเสริมด้านกีฬา
- ๑.๕ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๑.๖ การป้องกันและการแก้ไขปัญหาเสพติด
- ๑.๗ การสนับสนุนด้านสวัสดิการและสงเคราะห์

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีที่ได้รับการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสม ส่งเสริมการอนุรักษ์ ประเพณีวัฒนธรรม และปลูกฝังการเสริมสร้างศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ในระบบวิถีชีวิตที่ดีงาม
๒. ประชาชนมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
๓. ประชาชนมีเส้นทางการคมนาคมที่สะดวกรวดเร็ว ไฟฟ้าเข้าถึง
๔. ประชาชนมีน้ำใช้อุปโภคบริโภคและใช้ทำการเกษตรอย่างพอเพียง
๕. ประชาชนมีส่วนร่วมและมีความรู้เรื่องประชาธิปไตย
๖. ประชาชนมีสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่และปลอดภัยขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนมีความรู้มากขึ้นร้อยละ ๙๐ และศิลปวัฒนธรรมอันดียังคงอยู่
๒. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลร้อยละ ๘๐ มีความรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และกีฬา
๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐
๔. ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ และพึ่งตนเองได้มากขึ้น
๕. ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลร้อยละ ๖๐ น่ายู่ขึ้น มีความสงบสุขเพิ่มขึ้น

๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

- ๒.๑ ส่งเสริมการประกอบอาชีพและยกระดับรายได้ ธุรกิจ ร้านค้าชุมชน กองทุน ธนาคาร
- ๒.๒ แหล่งท่องเที่ยวรวมทั้งกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
๒. ประชาชนมีเส้นทางการคมนาคมที่สะดวกรวดเร็ว ไฟฟ้าเข้าถึง

ตัวชี้วัด

๑. ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๘๐
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐
๓. ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ และพึ่งตนเองได้มากขึ้น

๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๓.๑ การคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ
- ๓.๒ ไฟฟ้าสาธารณะ
- ๓.๓ การระบายน้ำ
- ๓.๔ การผังเมือง

เป้าประสงค์

- ๑. ประชาชนมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
- ๒. ประชาชนมีเส้นทางการคมนาคมที่สะดวกรวดเร็ว ไฟฟ้าเข้าถึง
- ๓. ประชาชนมีสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่และปลอดภัยขึ้น

ตัวชี้วัด

- ๑. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีแหล่งน้ำในการอุปโภคเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๕
- ๒. ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๘๐
- ๓. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลร้อยละ ๘๐ มีความรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และกีฬา
- ๔. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐

๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำ

- ๔.๑ แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและ บริโภค
- ๔.๒ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

เป้าประสงค์

- ๑. ประชาชนมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
- ๒. ประชาชนมีเส้นทางการคมนาคมที่สะดวกรวดเร็ว ไฟฟ้าเข้าถึง
- ๓. ประชาชนมีสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่และปลอดภัยขึ้น

ตัวชี้วัด

- ๑. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีแหล่งน้ำในการอุปโภคเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๕
- ๒. ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๘๐
- ๔. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐

๕.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

- ๕.๑ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในรูปประชาคม
- ๕.๒ การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมของ อบต. และการบริหาร การปกครองตามระบอบประชาธิปไตย
- ๕.๓ การพัฒนาบุคลากร
- ๕.๔ การพัฒนารายได้
- ๕.๕ การจัดหาและปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน
- ๕.๖ จัดให้บริการประชาชน

เป้าประสงค์

- ๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้รับการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสม ส่งเสริมการอนุรักษ์ ประเพณีวัฒนธรรม และปลูกฝังการเสริมสร้างศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ในระบอบวิถีชีวิตที่ดีงาม
- ๒. ประชาชนมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
- ๓. ประชาชนมีส่วนร่วมและมีความรู้เรื่องประชาธิปไตย
- ๔. ประชาชนมีสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่และปลอดภัยขึ้น

ตัวชี้วัด

- ๑. ประชาชนมีความรู้มากขึ้นร้อยละ ๙๐ และศิลปวัฒนธรรมอันดียังคงอยู่
- ๒. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลร้อยละ ๘๐ มีความรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนา

ศาสนา วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา

๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐
๔. ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ และพึ่งตนเองได้มากขึ้น
๕. ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลร้อยละ ๖๐ น่ายู่ขึ้น มีความสงบสุขเพิ่มขึ้น
๖. การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงร้อยละ ๖๐

๖.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๖.๑ บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอนุรักษ์แหล่งน้ำและป่าไม้
- ๖.๒ การกำจัดขยะมูลฝอย
- ๖.๓ การบำบัดน้ำเสีย

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่และปลอดภัยขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีแหล่งน้ำในการอุปโภคเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๕
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐

๒.๓) เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้รับการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสม ส่งเสริมการอนุรักษ์ ประเพณีวัฒนธรรม และปลูกฝังการเสริมสร้างศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ในระบบวิถีชีวิตที่ดีงาม
๒. ประชาชนมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
๓. ประชาชนมีเส้นทางการคมนาคมที่สะดวกรวดเร็ว ไฟฟ้าเข้าถึง
๔. ประชาชนมีน้ำใช้อุปโภคบริโภคและใช้ทำการเกษตรอย่างพอเพียง
๕. ประชาชนมีส่วนร่วมและมีความรู้เรื่องประชาธิปไตย
๖. ประชาชนมีสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่และปลอดภัยขึ้น

๒.๔) ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีแหล่งน้ำในการอุปโภคเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๕
๒. ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๘๐
๓. ประชาชนมีความรู้มากขึ้นร้อยละ ๙๐ และศิลปวัฒนธรรมอันดียังคงอยู่
๔. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลร้อยละ ๘๐ มีความรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนา ศาสนา วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา
๕. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐
๖. ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ และพึ่งตนเองได้มากขึ้น
๗. ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลร้อยละ ๖๐ น่ายู่ขึ้น มีความสงบสุขเพิ่มขึ้น
๘. การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงร้อยละ ๖๐

๒.๕) ค่าเป้าหมาย

๑. อบต.จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ เพื่อให้บริการประชาชน ทุกหมู่บ้าน จำนวน ๙ หมู่บ้าน
๒. ประชาชนใน อบต. มีความรู้และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาด้าน ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกีฬาเพื่อขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๓. จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ และประชาชนโดยทั่วไปที่มีสิทธิและลงทะเบียนกับ อบต. เพื่อขอรับสิทธิ ได้รับบริการอย่างทั่วถึงทุกคน ๑๐๐ เปอร์เซนต์
๔. จำนวนกลุ่มส่งเสริมอาชีพเพิ่มขึ้นปีละ ๒ กลุ่ม เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น

และพึ่งตนเองได้มากขึ้น

๕. จำนวนครัวเรือนในตำบลจระเข้ใหญ่สามารถบริหารจัดการผักตบชวาได้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐
๖. ประชาชนผู้ประสบสาธารณภัยมีความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ร้อยละ ๘๐
๗. ปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่ลดลง
๘. องค์การบริหารส่วนตำบลจระเข้ใหญ่มีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ ๖๐

๒.๖) กลยุทธ์

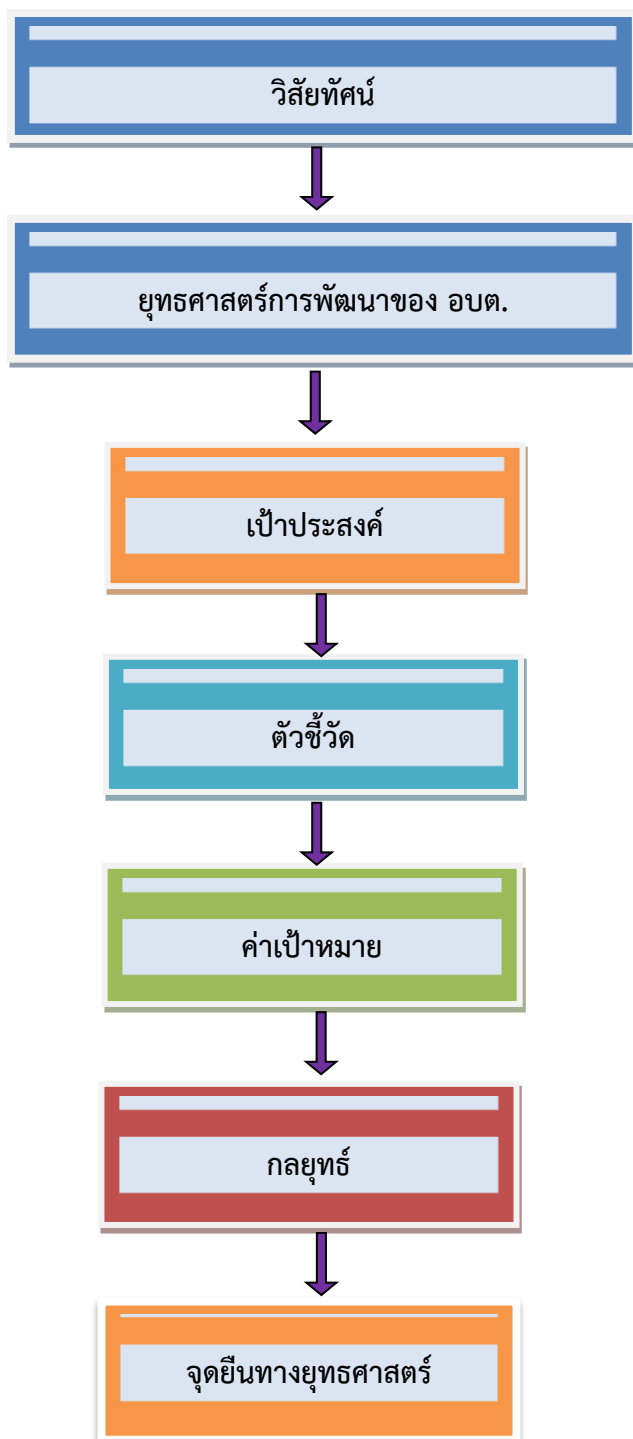
๑. สนับสนุนงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค และทำการเกษตร
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษา สาธารณสุข และการกีฬา
๔. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาส
๕. ส่งเสริมอาชีพ กลุ่มองค์กร ให้กับประชาชน มีอาชีพ และมีความเข้มแข็ง
๖. ป้องกัน บำบัด ฟื้นฟู ติดตามและช่วยเหลือเกี่ยวกับยาเสพติด
๗. สนับสนุนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๘. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น และสร้างเครือข่ายประชาธิปไตย
๙. พัฒนาและส่งเสริมด้านการเกษตร
๑๐. อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๑. อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสานศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๒. ส่งเสริมให้ประชาชนนำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต
๑๓. พัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในด้านต่างๆ เพื่อให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง
๑๔. ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในด้านต่างๆ ของ อบต. ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

๒.๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความปลอดภัย โดยได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน ที่จำเป็นเพื่อความสะดวก รวดเร็ว และรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
๒. พัฒนาระบบการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสำคัญทางศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. กำจัดผักตบชวารักษาสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างมีระบบและมีความยั่งยืน
๕. อบต. มีการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

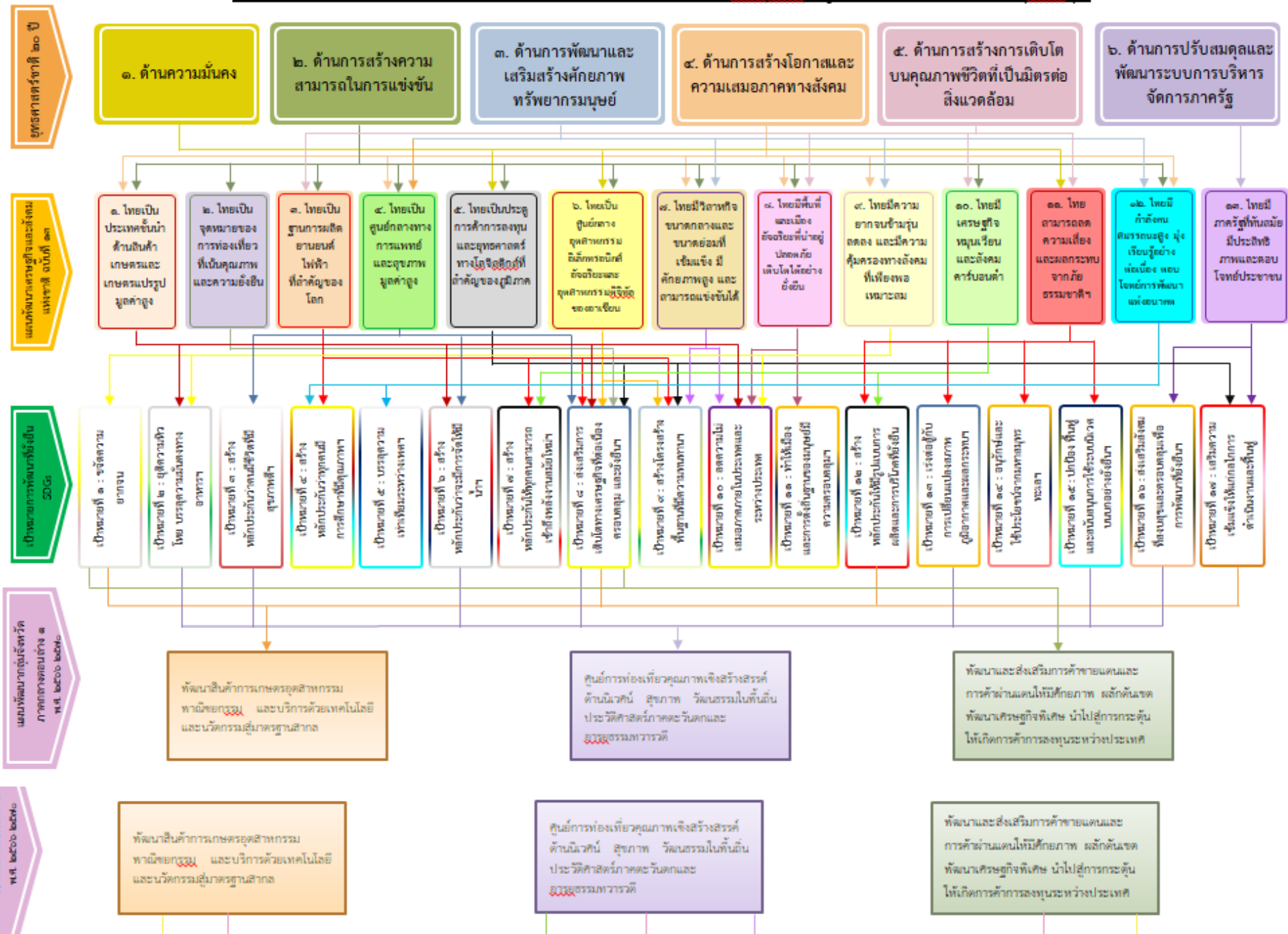
๒.๘) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

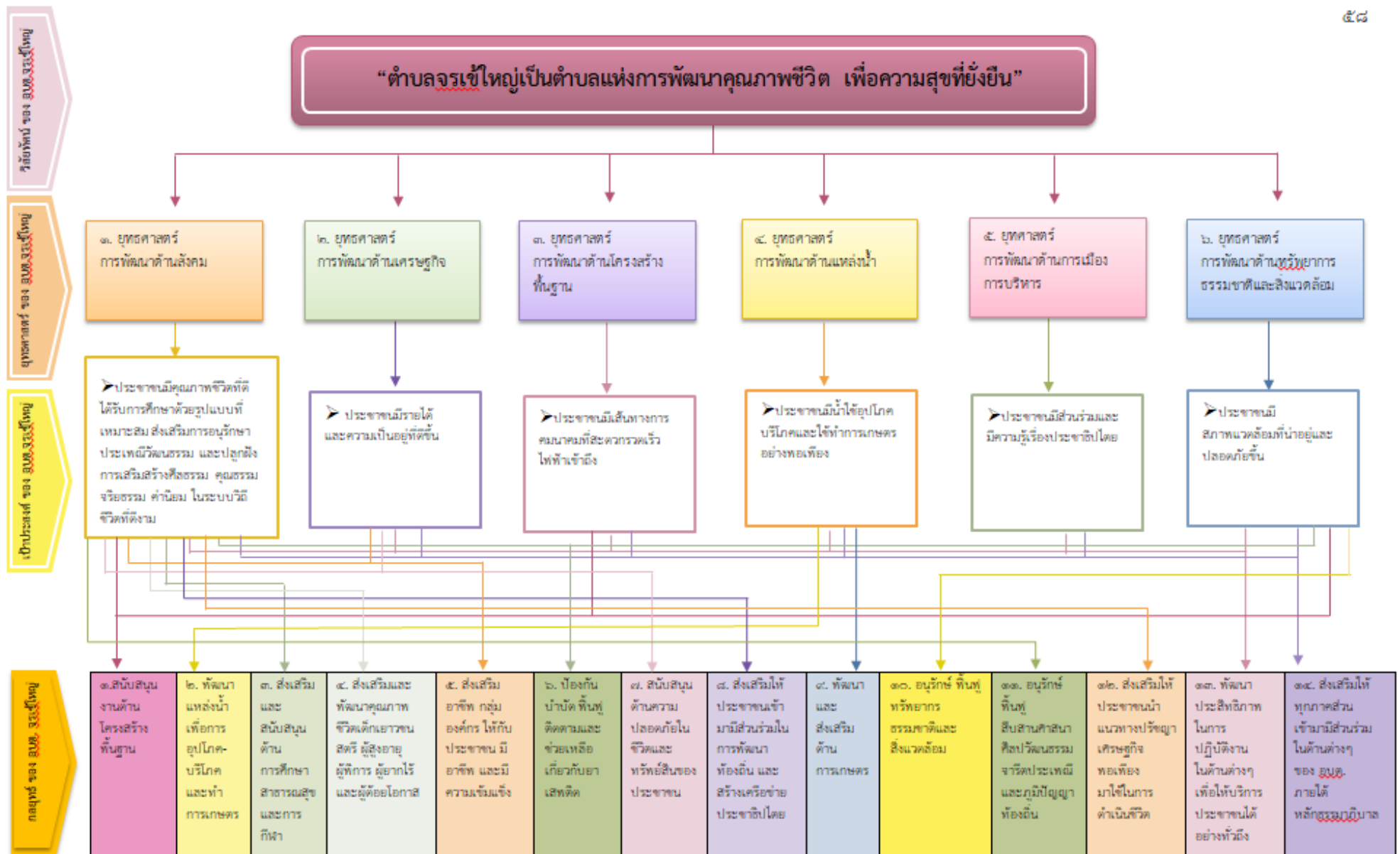
การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มหาญมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

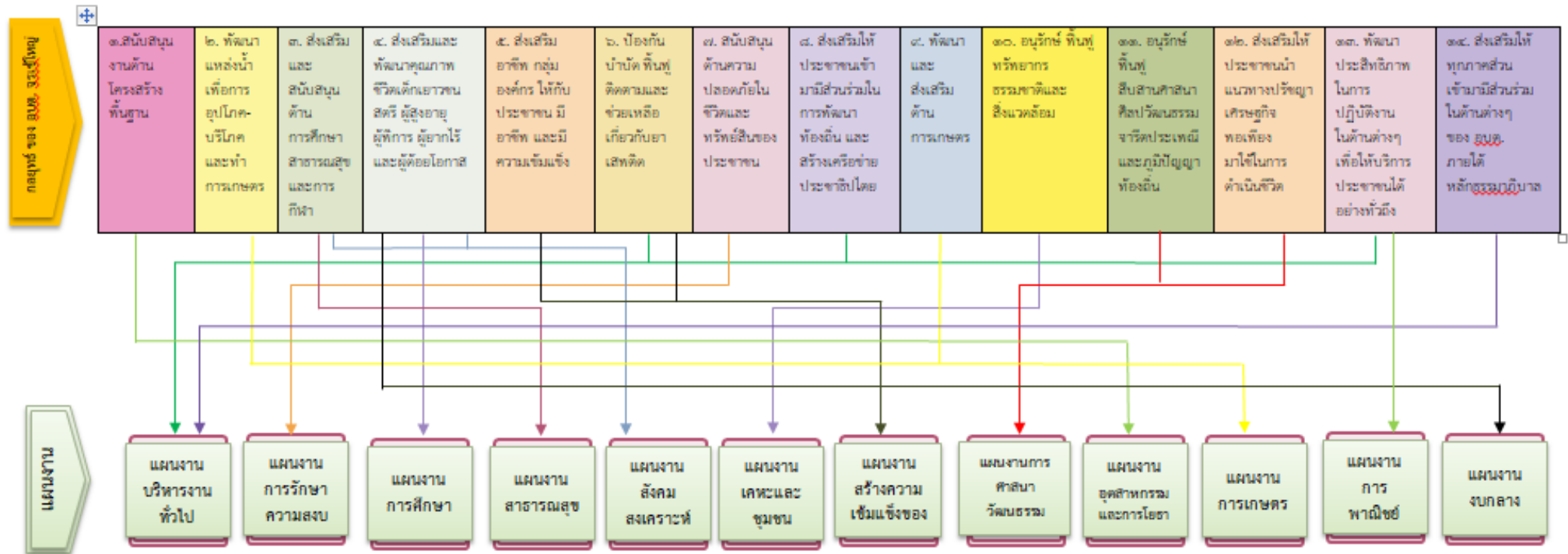

ค ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (เชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี/แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓/เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs/แผนพัฒนาภาคกลางตอนล่าง ๑ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ /แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐/ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อ.อู่ทอง ในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ อบต.จรเข้มาก อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

(๓) การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑) การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีขององค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มหาญ ได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจุบันและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านผังเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

สภาพปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มหาญ ได้ดำเนินการประชุมประชาคม ระดับหมู่บ้าน ระดับตำบล และการวิเคราะห์ปัญหาจากการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล สรุปสภาพปัญหา ดังนี้

- ๑) ปัญหาด้านการชลประทาน เช่น ปัญหาภัยแล้ง อันเนื่องมาจากการขาดแคลนแหล่งกักเก็บน้ำ , ปัญหาระบบชลประทาน
- ๒) ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การสร้างถนน ระบบประปา ระบบไฟฟ้า
- ๓) ปัญหาด้านสุขภาพร่างกาย เช่น ปัญหาการขาดการออกกำลังกาย ปัญหาการขาดความรู้ในการดูแลรักษาสุขภาพ ปัญหาโรคระบาด
- ๔) ปัญหาด้านการศึกษา เช่น การส่งเสริมความเป็นเลิศทางการศึกษา ด้านการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- ๕) ปัญหาด้านการเกษตร เช่น ปัญหาแหล่งน้ำการเกษตรปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ปัญหาจากแมลงศัตรูพืช ปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ
- ๖) ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหาอากาศเป็นพิษ จากการเผาถ่าน เผาขยะ ปัญหาขยะมูลฝอย ปัญหาการใช้สารเคมี
- ๗) ปัญหาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นบ้าน
- ๘) ปัญหาด้านยาเสพติด อบายมุข บุหรี่ สุรา การพนัน หวยเถื่อน
- ๙) ปัญหาด้านการมีส่วนร่วม ประชาชนยังไม่เข้าใจการให้ความร่วมมือในบทบาทหน้าที่ของการมีส่วนร่วม
- ๑๐) ปัญหาด้านงบประมาณที่จะนำมาพัฒนาในด้านต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่นอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้เทคนิคการ SWOT analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนาในแต่ละยุทธศาสตร์

จุดแข็ง (Strengths : S)

๑. อบต.จรเข้มใหญ่ มีพื้นที่กว้างใหญ่ถึง ๔๓.๕๖ ตร.กม. แต่มีระบบการคมนาคมที่ทั่วถึงครอบคลุมพื้นที่ทั้ง ๙ หมู่บ้าน สามารถเชื่อมโยงไปยัง หมู่บ้าน ตำบล อำเภออื่น ๆ ได้โดยสะดวก
๒. อบต.จรเข้มใหญ่ มีระบบประปาหมู่บ้าน ครอบคลุมพื้นที่ทั้ง ๙ หมู่บ้าน มีการบริหารจัดการโดยคณะกรรมการบริหารกิจการประปาประจำหมู่บ้าน
๓. อบต.จรเข้มใหญ่ มีระบบไฟฟ้าสาธารณูปโภคครอบคลุมพื้นที่ทั้ง ๙ หมู่บ้าน
๔. ด้านการบริหารจัดการและความต้องการ ประชาชนมีความต้องการ ผู้บริหาร ผู้นำ สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง
๕. ด้านบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มใหญ่ มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณภาพอยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
๖. อบต.จรเข้มใหญ่ เป็นพื้นที่อุดมสมบูรณ์ มีศักยภาพในการผลิตอาหารผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพมาตรฐาน สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจแก่หมู่บ้านและชุมชน
๗. มีระบบการชลประทานที่ค่อนข้างครอบคลุมพื้นที่ ทั้งตำบล มีคลองสายสำคัญ ได้แก่ คลองสุพรรณ ๓ และ คลองสุพรรณ ๔ ทำให้สามารถทำการเกษตร การประมง การปศุสัตว์ ได้ตลอดทั้งปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำนาได้ปีละ ๒-๓ ครั้ง
๘. กลุ่มอาชีพต่าง ๆ อันเป็นรากฐานทางเศรษฐกิจของ อบต. ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีความรู้ความเข้าใจ สามารถบริหารจัดการภายในกลุ่มของตนจนเกิดความก้าวหน้าเข้มแข็งและมั่นคง
๙. ด้านการบริหารจัดการและความต้องการ ประชาชนมีความต้องการผู้บริหาร ผู้นำสนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง
๑๐. อบต.จรเข้มใหญ่ มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณภาพ อยู่ในระดับที่พร้อมจะดำเนินการตามนโยบายและการบริหารงาน
๑๑. ในพื้นที่ อบต.จรเข้มใหญ่ มีสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสังกัด สพฐ. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐาน ได้แก่ โรงเรียนวัดจระเข้มใหญ่ โรงเรียนบ้านโพธิ์ศรี โรงเรียนวัดศาลาท่าทราย และโรงเรียนวัดลำบัว นอกจากนี้ยังมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน ๒ แห่ง ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านจรเข้มใหญ่ และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านศาลาท่าทราย
๑๒. ในพื้นที่ อบต.จรเข้มใหญ่ มีศูนย์บริการสาธารณสุขในการดูแลสุขภาพประชาชนเบื้องต้น คือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ บ้านจระเข้มใหญ่
๑๓. ในพื้นที่ อบต.จรเข้มใหญ่ มีศาสนสถานสำหรับส่งเสริมและปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม จำนวน ๓ แห่ง ประกอบด้วย วัดจระเข้มใหญ่ วัดลำบัว และวัดศาลาท่าทราย ส่งผลให้เยาวชนและประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม และทัศนคติต่อชุมชนและสังคมดีขึ้น
๑๔. อบต.จรเข้มใหญ่ มีขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงามเป็นเอกลักษณ์สำคัญของท้องถิ่น ได้แก่ ประเพณีงานประจำปีช่วงเดือนเมษายน วัดลำบัว วัดศาลาท่าทราย และวัดจระเข้มใหญ่ จะมีประเพณีสงกรานต์ รดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ สรงน้ำพระ และประเพณีถวายเทียนพรรษา เทศกาลเข้าพรรษาของทุกปี
๑๕. ผู้บริหารให้ความสำคัญ และกำหนดนโยบายการพัฒนาด้านสังคมด้านการศึกษา และทุกด้านอย่างต่อเนื่อง
๑๖. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ป่วยเอดส์ เด็กและสตรี ได้รับการสงเคราะห์ดูแลตามนโยบายของรัฐ
๑๗. ประชาชนและผู้ว่างงานได้รับการฝึกอาชีพให้มีความรู้และทักษะฝีมือที่ได้มาตรฐานจนเป็นแรงงานอาชีพที่สามารถพึ่งพาตนเองได้และเป็นที่ยอมรับ
๑๘. ประชาชนใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการทำปุ๋ยหมักไว้ใช้เอง

๑๙. พื้นที่ อบต.จรเข้มใหญ่ ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ทรัพยากรดินมีความอุดมสมบูรณ์โดยธรรมชาติเหมาะสำหรับการปลูกข้าว พืชไร่ ไม้ผล การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการปศุสัตว์

๒๐. คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี สามารถใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การปศุสัตว์ การอุปโภค-บริโภค ต้องปรับปรุงคุณภาพน้ำก่อน

๒๑. คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ยังไม่มีปริมาณฝุ่นละออง ก๊าซ หมอกควัน เขม่ามากเกินไป ก่อให้เกิดผลเสียต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ สัตว์และพืช ตลอดจนทรัพยากร

๒๒. ด้านบริหารจัดการและความต้องการประชาชนมีความต้องการ ผู้นำสนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบาย การพัฒนาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

จุดอ่อน (Weaknesses : W)

๑. ถึงแม้ อบต.จรเข้มใหญ่ จะมีระบบการคมนาคมที่ครอบคลุมพื้นที่ทั้ง ๙ หมู่ แต่ถนนภายในหมู่บ้านส่วนใหญ่ยังไม่เป็นถนนแบบมาตรฐาน การเดินทางสัญจรระหว่างหมู่บ้านยังไม่สะดวก ลำำ มีฝุ่นละออง

๒. ระบบประปาหมู่บ้านและระบบไฟฟ้า ยังไม่สามารถขยายเขตให้ทั่วถึงและเพียงพอ

๓. ความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐานมีมากและส่วนใหญ่มักเป็นโครงการที่ใช้งบประมาณค่อนข้างสูง อบต.จรเข้มใหญ่ มีงบประมาณจำกัดไม่สามารถดำเนินโครงการได้ทุกโครงการทำให้การแก้ไขปัญหาเป็นไปด้วยความล่าช้า

๔. เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาอาชีพเกษตรกรรม ทั้งด้านการเพาะปลูก การประมง และการปศุสัตว์ ตลอดจนขาดการวางแผนด้านการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทำให้ขาดอำนาจในการต่อรองและการแข่งขัน ราคาผลผลิตจึงขึ้นอยู่กับพ่อค้าคนกลาง

๕. มีการใช้ปุ๋ยและสารเคมีเกินความจำเป็นและเหมาะสม ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทำให้ต้นทุนการผลิตของเกษตรกรสูง ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ

๖. ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพและปัญหาสุขอนามัย รวมทั้งขาดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันโรคระบาดต่าง ๆ ทำให้ยากแก่การป้องกัน ตลอดจนขาดการตื่นตัวในการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ

๗. ในพื้นที่ อบต.จรเข้มใหญ่ ยังไม่มี สวนสาธารณะสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่นันทนาการและสถานที่ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

๘. ไม่มีแหล่งส่งเสริมการเรียนรู้ สำหรับเยาวชนที่ชัดเจน เช่น ห้องสมุดชุมชนการให้บริการอินเทอร์เน็ตที่ทันสมัย เป็นต้น

๙. ประชาชนบางส่วนยังขาดความสนใจที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมของชุมชน

๑๐. ประชาชนขาดระเบียบวินัยในการดำเนินชีวิตร่วมกัน เช่น ไม่มีวินัยจราจร ขาดจิตสำนึกรับผิดชอบ ก่อความเดือดร้อนและความไม่สงบในสังคม

๑๑. ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินยังมีอยู่ เช่น ปัญหาอาชญากรรมการลักขโมย การโจรกรรม การทะเลาะวิวาท ปัญหายาเสพติด เป็นต้น

๑๒. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้ป่วยเอดส์ ถูกทอดทิ้งไม่ได้รับการดูแลจากบุตรหลาน/ครอบครัว ทำให้ดำรงชีวิตด้วยความยากลำบาก

๑๓. แนวโน้มคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมเนื่องจากมลพิษทางน้ำที่เกิดจากการระบายของเสีย ทั้งภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน จนเกินศักยภาพการฟอกตัวโดยธรรมชาติ

๑๔. แนวโน้มทรัพยากรดินเสื่อมโทรมขาดความอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากขาดการบำรุงรักษาจากการใช้สารเคมีทางการเกษตรติดต่อกันเป็นระยะเวลายาวนาน การใช้ดินไม่เหมาะสมกับสภาพของพื้นที่ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำด้วยระบบความเค็มต่ำในพื้นที่น้ำจืด

๑๕. ผักตบชวาเป็นปัญหาสำคัญของพื้นที่ ก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพน้ำและระบบนิเวศ กีดขวางการไหลของน้ำ ชัดขวางการสัญจรทางน้ำของประชาชนทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณในการกำจัดปีละจำนวนมาก เป็นประจำทุกปี

๑๖. การเผาตอซังข้าวในที่โล่งก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ทำลายอินทรีย์วัตถุและแร่ธาตุในดินทำลายโครงสร้างดิน ทำลายแมลงควบคุมศัตรูพืชและจุลินทรีย์ เชื้อราควันก่อให้เกิดภาวะเรือนกระจกและภาวะโลกร้อน

โอกาส (Opportunities : O)

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐, พ.ร.บ. สมาตำบลและ อบต. พ.ศ.๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ และ พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ

๒. รัฐบาล กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กรมทางหลวงชนบท มีนโยบายที่จะพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งและให้การสนับสนุนงบประมาณในการก่อสร้างงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๓. อบต.จระเข้มใหญ่ มีศักยภาพด้านการเกษตร มีการส่งเสริมการลงทุนจากภายนอก เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อการบริโภคและการส่งออก

๔. อบต.จระเข้มใหญ่ มีพื้นที่ที่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร การคมนาคมสะดวกรวดเร็ว สามารถรองรับการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรได้ดี

๕. นโยบายด้านสังคมของรัฐบาล สามารถส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างสังคมเข้มแข็ง คนในชาติอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างสมานฉันท์บนพื้นฐานของคุณธรรม

๖. มีหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน ที่มีหน้าที่และพร้อมในการเข้ามาประสานงานร่วมกันในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมของประชาชน

๗. การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ช่วยให้ อบต. สามารถดูแลด้านสุขภาพอนามัยของประชาชนได้มากยิ่งขึ้น

๘. อำเภอบางปลาม้ามีนโยบายขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงควบคู่ไปกับหมู่บ้านคนดีศรีสุพรรณเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน

๙. นโยบายด้านการจัดระเบียบสังคมของรัฐบาล สามารถส่งเสริมและสนับสนุนแนวทางการสร้างสังคมให้เข้มแข็ง

๑๐. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ ให้การรับรองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน

๑๑. การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ช่วยให้ อบต. สามารถเข้าไปมีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคม

๑๒. กรมควบคุมมลพิษได้เข้ามาเฝ้าระวังตรวจสอบคุณภาพน้ำ เพื่อให้การใช้น้ำเอื้อประโยชน์ในกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การเกษตร อุตสาหกรรม ประมง ปศุสัตว์ และการอนุรักษ์สัตว์น้ำ

๑๓. สำนักงานสิ่งแวดล้อมจังหวัด รมรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างสำนึกและความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาการเผาในที่โล่ง และมลพิษหมอกควัน

อุปสรรค (Threats : T)

๑. ในพื้นที่มักประสบปัญหาน้ำท่วมซึ่งเป็นระยะเวลายาวนานเป็นประจำเกือบทุกปี ภายหลังกน้ำลดจะพบกับปัญหาสภาพผิวจราจรชำรุด เสียหายเป็นหลุมเป็นบ่อเป็นปัญหาที่ตามมา ทำให้การสัญจรระหว่างหมู่บ้านเป็นไปด้วยความยากลำบาก ลำช้า และอาจเกิดอันตรายจากอุบัติเหตุ สร้างความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก

๒. ถนนภายในหมู่บ้านมักมีข้อจำกัด ด้านพื้นที่ ไม่สามารถขยายให้มีความกว้างให้ได้มาตรฐานทำให้ยากแก่การขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น

๓. อบต.จรเข้มใหญ่ มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มักประสบปัญหาน้ำท่วมขังพื้นที่ทางการเกษตรในฤดูฝนเป็นระยะเวลายาวนานหลายเดือน เป็นประจำเกือบทุกปี สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจ

๔. เกษตรกรได้รับความเสียหายจากการระบาดของโรคติดต่อในสัตว์เลี้ยง การประมง และจากการระบาดของศัตรูพืช

๕. การครอบงำทางวัฒนธรรมของยุคข้อมูลข่าวสารไม่ว่าจะอินเทอร์เน็ต ทีวี จากสื่อต่างประเทศ ตลอดจนค่านิยมเกี่ยวกับการบริโภคนิยม ส่งผลต่อวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปของเยาวชนและประชาชนในปัจจุบัน

๖. ปัญหาค่าครองชีพสูง มีผลให้คุณภาพชีวิตต่ำ การดำเนินชีวิตของผู้มีรายได้น้อย ค่อนข้างลำบาก

๗. ปัญหายาเสพติด ทำให้เกิดปัญหาต่อคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ส่งผลกระทบก่อให้เกิดปัญหาด้านชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๘. ปรากฏการณ์เอลนีโญทำให้ภาวะโลกเปลี่ยนแปลง เกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรงมากขึ้นสร้างความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินและเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจ

๙. ปัญหาด้านการทิ้งขยะ

๑๐. ขาดการวางแผนการจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี

๑๑. ประชาชนขาดความร่วมมือและขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตลอดจนในพื้นที่ยังมีองค์กรประชาชนที่เข้มแข็ง ขาดการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายเพื่อเฝ้าระวังและตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม

การสรุปสถานการณ์พัฒนา (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

องค์การบริหารส่วนตำบลตำบลจรเข้มใหญ่ ได้ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มใหญ่ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ศักยภาพ

การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ทำการเกษตรปลูกข้าว ไร่ละ ๖๐ ไร่ได้ส่วนมากมาจากการทำการเกษตร และมีรายได้จากเลี้ยงสัตว์ ไร่ละ ๑๐ อาชีพรับจ้าง ไร่ละ ๒๐ อาชีพค้าขาย ไร่ละ ๑๐ อาชีพอื่นๆ ไร่ละ ๕ คนอายุ ๑๕ – ๖๐ ปี มีอาชีพและรายได้ และที่ไม่มีรายได้จะเป็นกลุ่มคนผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ไร่ละ ๙๐ มีอาชีพและมีรายได้ ประชากรบางส่วนมีรายได้จากการรับจ้างทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางชุมชนส่วนมากมีอาชีพค้าขาย ร้านค้า ทำให้มีรายได้จากการค้าขาย ซึ่งภาวะเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลจึงไม่เท่ากัน ไร่ละ ๗๐ ไม่มีการเก็บออม สาเหตุเป็นเพราะว่าราคาผลผลิตทางการเกษตรต่ำค่าครองชีพสูง มีเงินแต่ซื้อของได้น้อยลง ประชากรมีพื้นที่ในการทำเกษตรบางส่วนในที่มีน้ำท่วมขังเป็นประจำ บางพื้นที่ภาวะฝนทิ้งช่วง มีพื้นที่ในการทำเกษตร การขยายตัวของประชากรเพิ่มขึ้นมาก และส่งผลกระทบต่อ

กับสภาวะแวดล้อม ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมมากขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยจัดโครงการส่งเสริมอาชีพ เพื่อให้ชุมชนมีรายได้เสริมจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม อดหนุนกลุ่มอาชีพในชุมชน แต่การพัฒนาในด้านนี้ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร เนื่องจากกลุ่มอาชีพต่างๆ ยังขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการ และความรู้ด้านการตลาด และยังขาดหน่วยงานที่จัดทำด้านการตลาดแบบยั่งยืน

การวิเคราะห์ศักยภาพด้านสังคม

➤ ด้านที่อยู่อาศัย

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรในพื้นที่ที่มีที่อยู่อาศัยที่มั่นคง ปัญหาคือ มีจำนวน ครัวเรือน ที่ยังต้องการความช่วยเหลือในการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย การแก้ปัญหาคือองค์การบริหารส่วนตำบลอาจดำเนินโครงการซ่อมแซมบ้านคนจน แต่งบประมาณมีจำกัดถ้ามีงบประมาณที่มากกว่านี้องค์การบริหารส่วนตำบลก็จะดำเนินการให้ได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน บ้านเรือนส่วนมากมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยเนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีการดำเนินโครงการด้านสาธารณสุขที่ครอบคลุม มีเพียงบางครัวเรือนที่ยังไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยและยังไม่ถูกสุขลักษณะในชุมชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีไฟฟ้า ทุกครัวเรือน

➤ ด้านแรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ – ๖๐ ปี อยู่ในวัยใช้แรงงาน ร้อยละ ๙๕ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัด ร้อยละ ๗๓.๙๙ เปอร์เซนต์ ซึ่งสูงกว่ามาก แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ – ๕๐ ปี ส่วนใหญ่ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่มีการจ้างแรงงานน้อย เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่ยู่ออาศัยและบางส่วนทำการเกษตรก็ทำภายในครอบครัว ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้ทั้งหมด

➤ ด้านค่านิยมของคนในพื้นที่

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรมีกิจกรรมทางศาสนา(พุทธ) ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความร่วมมือกันทำกิจกรรมสาธารณะต่างๆ ผู้สูงอายุ ผู้พิการได้รับการดูแล ปัญหาคือ ประชากรในครัวเรือนมีการดื่มสุรา สูบบุหรี่ บางครัวเรือนขาดความอบอุ่น การแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลคือ จัดกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน พยายามที่จะให้ทุกส่วนทุกฝ่ายทุกคนมีส่วนร่วมและรณรงค์ให้เห็นถึงโทษของการดื่มสุรา ให้ชุมชนเห็นความสำคัญของครอบครัว เช่น การแข่งขันกีฬาชุมชน แอโรบิค งานประเพณี เป็นต้น

➤ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาคือจากข้อมูลที่สำรวจพบว่ามีครัวเรือน ที่ไม่มีการป้องกันอุบัติเหตุ อาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ ทำลูกระนาดกัน ทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่น โดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังจากตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

➤ ด้านยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบล จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรบางพลาม้าได้แจ้งให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลทราบนั้นพบว่าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีผู้ที่ติดยาเสพติด และยังมีผู้ค้าอีกด้วย แต่ก็ยังถือว่าน้อยเมื่อเทียบกับตำบลอื่น ๆ เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วน

ตำบลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ การจัดกิจกรรม ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอ และตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

การวิเคราะห์ศักยภาพด้านการศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ – ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ – ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๘๐ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาคือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ได้ การแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในกับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียนอยู่เสมอ

การวิเคราะห์ศักยภาพด้านผังเมือง

๑) มีเส้นทางคมนาคมในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่เป็นถนนลงหินคลุก/ลูกรัง เป้าหมายคือต้องการให้ถนนทุกสายขององค์การบริหารส่วนตำบลจราจรใหญ่ เป็นถนนคอนกรีต หรือถนนลาดยางให้ได้ร้อยละ ๑๐๐ ปัญหาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต้องเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ และงบประมาณมีไม่เพียงพอ การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลก็เสนอโครงการต่าง ๆ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นด้วยเช่นกัน และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

๒) การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๙๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการได้ครอบคลุมทั้งหมดพื้นที่ เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ และไฟฟ้าในตำบลส่วนใหญ่ยังเป็นไฟฟ้าชนิด ๒ เฟส ซึ่งปริมาณไฟฟ้าไม่เพียงพอ จึงต้องการให้ปรับเปลี่ยนเป็นระบบ ๓ เฟส ทั้งตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไข และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

๓) การประปา ประปาเป็นของทั้ง ๙ หมู่บ้านมีประปาหมู่บ้านที่มีคณะกรรมการหมู่บ้านเป็นผู้บริหารงานประปา สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๙๕ เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ปัญหาคือ มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่นบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากเป็นท่อประปาเก่าเกิดการตกตะกอนของน้ำประปาของหมู่บ้านยังไม่สามารถที่จะผลิตเป็นน้ำประปาสำหรับบริโภคได้ ต้องใช้งบประมาณสูงมากในการดำเนินการ ปัจจุบันทั้ง ๙ หมู่บ้าน ยังไม่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำ การแก้ปัญหาคือ ทางหมู่บ้านจะหาช่างเพื่อมาเป่ากรองน้ำ และคณะกรรมการบริหารกิจการประปาจะดำเนินการล้างกรองบ่อยขึ้น และทางองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้นำโครงการติดตั้งระบบประปาหมู่บ้านบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไป เมื่อมีงบประมาณและความจำเป็นก็สามารถดำเนินโครงการได้ต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป

การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเทคโนโลยี

ในพื้นที่ตำบลจรเข้มหาญ มีการใช้เทคโนโลยีเกือบทุกครัวเรือน เข้ามาใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ อย่างทั่วถึง เช่น การติดต่อสื่อสาร การค้าขาย การเรียนการสอน การทำงาน ค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ ลดจำนวนบุคลากร เพิ่มความสะดวกสบาย ลดระยะเวลา แต่ในการใช้เทคโนโลยีมาใช้ในชีวิตประจำวันก็มีผลเสีย เช่น สิ้นเปลืองทรัพยากร เปลี่ยนสังคมชาวบ้านให้กลายเป็นวัตถุนิยม ทำให้เกิดการว่างงาน ถ้าใช้ Social Network มากจนเกินไป เกิดช่องว่างในครอบครัว สังคม ทำให้ผู้ใช้มีโลกส่วนตัวของตนเอง

การวิเคราะห์ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ เนื่องจากพื้นที่บางส่วนของหน้าน้ำจะเกิดน้ำท่วมขังตามฤดูกาล ในหน้าแล้งมีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน เอกชน องค์การบริหารส่วนตำบลจรเข้มหาญ จึงได้ประชาสัมพันธ์ตามนโยบายให้ลดการทำนาในช่วงฤดูแล้ง ปัญหาด้านขยะ เมื่อชุมชนแออัดขยะก็มากขึ้น การแก้ไขปัญหา องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดทำโครงการเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนและเป็นไปตามความต้องการของประชาชน เช่น โครงการรณรงค์และส่งเสริมการลดปริมาณขยะ การทิ้ง การคัดแยกขยะ และการกำจัดขยะอย่างถูกวิธี ให้ครอบคลุมทั้งพื้นที่ มีโครงการรณรงค์ปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่างๆ ในพื้นที่ของตนเองและที่สาธารณะรวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของหมู่บ้านให้ร่มรื่น สวยงาม ให้เป็นชุมชนน่าอยู่ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจร่วมกัน ฯลฯ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีขององค์การบริหารส่วนตำบล นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๑.โครงสร้างพื้นฐาน	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขตพื้นที่ตำบลจรเข้มใหญ่	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียง น้ำมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะในเขตพื้นที่ตำบลจรเข้มใหญ่	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	๓) ชุมชนขยายมากขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตัน ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ	- ลำราง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ในเขตพื้นที่ตำบลจรเข้มใหญ่	- มีลำรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตัน ไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ
	๔) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาที่มีมาตรฐานเพิ่มมากขึ้นและองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ และงบประมาณจำกัด	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ (ถนนที่เป็นลาดยาง และคอนกรีต ปลอดภัย)	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา หน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนงบประมาณ

๒. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๑) มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาดโรคติดต่อ	- ด้านสาธารณสุข	- นอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบล (ตัวไม่ได้อยู่ในพื้นที่) และในพื้นที่ตำบล	ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ แต่ยังไม่รุนแรง
	๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙		- ประชาชนกลุ่มเสี่ยงและผู้ป่วย	ทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ เข้ามาอาจแพร่ระบาด สามารถจำกัดวงจรรบาดได้
	๓) ปริมาณขยะและน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น	-ด้านสาธารณสุข	- ในเขตพื้นที่ตำบลจระเข้ใหญ่	- ปริมาณขยะและน้ำเสียถูกกำจัดให้หมดด้วยวิธีการที่ถูกต้อง
	๔) ประชาชนบริโภคอาหารที่ปลอดภัย		- ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลจระเข้ใหญ่	- ประชาชนทราบและสามารถเลือกบริโภคอาหารที่ปลอดภัยได้ถูกต้อง
	๕) ประชาชนในพื้นที่บางรายมีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับความเดือนร้อนเรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ได้รับความช่วยเหลือซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้มั่นคงแข็งแรง
	๖) มีการขยายตัวของประชากรเพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดการขยายตัวของอาคารบ้านเรือนทำให้เกิดการครอบครองพื้นที่สาธารณะ	- ประชากร	- พื้นที่ในเขตชลประทานซึ่งอยู่ในพื้นที่ตำบลจระเข้ใหญ่	- ควบคุมการก่อสร้างอาคารบ้านเรือนการพิจารณาออกใบอนุญาตเพื่อไม่เกิดปัญหาจากการก่อสร้างอาคาร
	ประชาชนบางครัวเรือนบริโภค-น้ำที่ยังไม่สะอาดและมีสิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ไม่ได้คุณภาพมีตะกอน	- การอุปโภค-บริโภค	- ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลจระเข้ใหญ่	- ประชาชนมีน้ำสำหรับบริโภคที่สะอาดถูกสุขลักษณะ
	๑) การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอเด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณในการศึกษาครอบครัวยากจน /ใช้สื่อออนไลน์ผิดประเภท	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขตพื้นที่ตำบลจระเข้ใหญ่	- มีสื่อการเรียนการสอนที่พอเพียงเด็กนักเรียนได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นมีงบประมาณในการศึกษาเล่าเรียนบุคลากรทางการศึกษามีเทคนิคการเรียนการสอนที่น่าสนใจ /พ่อแม่ผู้ปกครองมีความใส่ใจต่อลูกหลานได้มากขึ้น

	๒) เด็กและผู้สูงอายุบางครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตามลำพัง และรับภาระในการดูแลเด็ก	- สังคมในชุมชน	- ผู้สูงอายุและเด็กในเขตพื้นที่ตำบลจรเข้ใหญ่	- ผู้สูงอายุและเด็กได้รับการดูแลที่ดีอย่างทั่วถึง
	๓) ผู้พิการไม่ได้รับความช่วยเหลือในดำรงชีวิต		- ผู้พิการในเขตตำบลจรเข้ใหญ่	- ผู้พิการได้รับความช่วยเหลือในการดำรงชีวิตอย่างทั่วถึง
	๔) เยาวชนและวัยรุ่นติดเกมส์ สิ่งลามก บุหรี่ เหล้า สารเสพติด และท้องก่อนวัยอันสมควร		- เยาวชนและวัยรุ่นในเขตพื้นที่ตำบลจรเข้ใหญ่	- เยาวชนและวัยรุ่นได้รับคำแนะนำ การสอนและมีอนาคตที่ดี
	๕) ประชาชนกรอายุตั้งแต่ ๓๕ ขึ้นไป ไม่ได้ตรวจสุขภาพประจำปี จำนวนมาก		- ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลจรเข้ใหญ่ ที่อายุ ๓๕ ขึ้นไป	- ประชาชนที่อายุ ๓๕ ปี ขึ้นไปได้รับการตรวจสุขภาพอย่างทั่วถึงทุกคน
	๖) ประชากรที่สูบบุหรี่ จำนวน ๓๐๐ คน ดื่มสุรา จำนวน ๑๗๑ คน		- ประชาชนที่สูบบุหรี่ และดื่มสุรา	- ประชาชนเลิกสูบบุหรี่และเลิกดื่มสุราได้เพิ่มมากขึ้น
๓. ด้าน การ วางแผน การ ส่งเสริม การลงทุน พาณิชย์ กรรมและ การ ท่องเที่ยว	๑) ประชาชนไม่มีการวางแผนในการดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลจรเข้ใหญ่	- ประชาชนสามารถวางแผนการดำเนินงานได้เอง
	๒) ขาดแหล่งเงินลงทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลจรเข้ใหญ่	- มีแหล่งเงินทุน ช่องทาง ในการทำกิจการและประกอบอาชีพเพิ่มมากขึ้น
	๓) ประชาชนขาดสถานที่จำหน่ายสินค้า	- การพาณิชย์กรรม	- ร้านค้าแผงลอย	- ร้านค้าแผงลอยมีสถานที่ในการขายจำหน่ายสินค้า เปิดกว้างขึ้น
	๔) ผลผลิตทางการเกษตรจำนวนมากจึงทำให้ราคาตกต่ำระยะทางในการขนส่งผลผลิตไกลจากแหล่งรับซื้อ	การวางแผนการตลาด	- เกษตรกรในพื้นที่ตำบลจรเข้ใหญ่	- ผลผลิตมีคุณภาพ และสามารถต่อรองราคาให้มีราคาสูงขึ้นได้

	๕) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพ สูงขาดแคลนการจ้างงาน		- ผู้ประกอบอาชีพรับจ้าง	- ค่าแรงสูงขึ้นเหมาะสมกับค่าครอง ชีพ มีการจ้างงานมากขึ้น
	๖) คริวเรือมีรายได้เฉลี่ย ต่อปี ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๙ คริวเรือ		- ประชาชนที่มีรายได้ต่ำ กว่าเกณฑ์มาตรฐาน	- ไม่มีคริวที่ตกเกณฑ์มาตรฐาน รายได้
	๗) ในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบลไม่มีแหล่ง ท่องเที่ยวและกิจกรรม การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยว	- ในเขตพื้นที่ตำบลจรเข้ ใหญ่	- มีแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ ตำบลจรเข้ใหญ่และส่งเสริม กิจกรรมการท่องเที่ยว
๔. ด้าน การจัด ระเบียบ ชุมชน และการ รักษา ความสงบ เรียบร้อย	๑) การจราจรบนถนนมี เพิ่มมากขึ้นอาจทำให้เกิด อุบัติเหตุขึ้นได้	- การจราจร	ประชาชนที่สัญจรไปมา บนถนน	มีระบบควบคุมการจราจร เช่น ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบเพื่อเตือน ให้ระมัดระวัง มีลูกคั่น เพื่อลด ความเร็ว ลดอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น
	๒) มีการทำลายและลัก ขโมยทรัพย์สินของ ประชาชนและราชการ รวมทั้งเกิดการทะเลาะ วิวาทกันในชุมชน	- การรักษาความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของ ประชาชน	- ทรัพย์สินของประชาชน และส่วนราชการ	- มีการป้องกันและรักษาความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของ ประชาชนและส่วนราชการ เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด การให้ ผู้นำ อปพร. ควบคุมและระงับเหตุ ทะเลาะวิวาท
๕. ด้าน การ บริหาร จัดการ และการ อนุรักษ์ ทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่ง แวดล้อม	๓) เป็นพื้นที่ที่มีดินเค็ม และน้ำใต้ดินเป็นน้ำเค็ม หรือมีรสกร่อย ไม่ สามารถใช้ในการเกษตร และอุปโภค-บริโภคได้	- ดินและน้ำใต้ดิน	- พื้นที่ในเขตตำบลจรเข้ ใหญ่	- ปัญหาเรื่องดินเค็มลดลง จัดหา แหล่งน้ำจากแหล่งอื่นเพิ่ม
	๔) มีปัญหาเรื่องขยะและ น้ำเสียเพิ่มมากขึ้นส่งกลิ่น เหม็นรบกวน	- สิ่งแวดล้อม	- ผู้ประกอบการและ ชุมชนในเขตพื้นที่องค์การ บริหารส่วนตำบล	- ปัญหาขยะและน้ำเสียลดลง ผู้ประกอบการสามารถกำจัดขยะ และน้ำเสียเองได้โดยไม่ส่งผล กระทบต่อชุมชน

๖. ด้าน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิ ปัญญา ท้องถิ่น	๑) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นถูก ลืมนึกไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น ถูกลืมนึกไปมาก	- ประชาชนในเขตพื้นที่ ตำบลจระเข้มาก	- ยกย่อง เชิดชูคนดีหรือปราชญ์ ชาวบ้านในโอกาสต่างๆ เพื่อเป็น ตัวอย่างแก่เยาวชนและประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่ถูกลืมและ คงอยู่สืบไป
--	--	--	--	---